B C M College Kottayam

2015-2016

നിഴൽ ചിത്രങ്ങളിൽ നിറം പെയ്യുമ്പോൾ

CHILD BRIDES

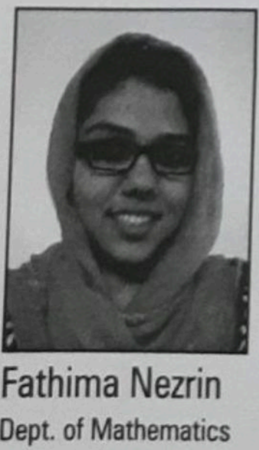

Fathima Nezrin
Dept. of Mathematics

Child marriage, defined as a formal marriage or informal union before age 18, is a reality for both boys and girls, although girls are disproportionately the most affected. Child marriage is widespread and can lead to a lifetime of disadvantage and deprivation.

Worldwide, more than 700 million women alive today were married as children. More than 1 in 3 - or some 250 million - were married before 15. Girls who marry before they turn 18 are less likely to remain in school and more likely to experience domestic violence. Young teenage girls are more likely to die due to complications in pregnancy and childbirth than women in their 20s; their infants are more likely to be stillborn or die in the first month of life.

Child marriage has many causes: cultural, social, economic and religious. In many cases, a mixture of these causes results in the imprisonment of children in marriages without their consent.

Poverty: Poor families sell their children into marriage either to settle debts or to make some money and escape the cycle of poverty. Child marriage fosters poverty, however, as it ensures that girls who marry young will not be properly educated or take part in the workforce.

"Protecting" the girl's sexuality: In certain cultures, marrying a girl young presumes that the girl's sexuality, therefore the girl's family's honor, will be "protected" but ensuring that the girl marries as a virgin. The imposition of family honor on a girl's individuality, in essence, robbing the girl of her honor and dignity, undermines the credibility of family honor and instead underscores the presumed protection's actual aim: to control the girl.

Gender discrimination: Child marriage is a product of cultures that devalue women and girls and discriminate against them. "The discrimination," according to a UNICEF report on "Child Marriage and the Law," "often manifests itself in the form of domestic violence, marital rape, and deprivation of food, lack of access to information, education, healthcare, and general impediments to mobility."

Inadequate laws: Many countries such as Pakistan have laws against child marriage. The laws are not enforced. In Afghanistan, a new law was written into the country's code enabling Shiite, or Hazara, communities to impose their own form of family law--including permitting child marriage.

Trafficking: Poor families are

Many countries such as Pakistan have laws against child marriage. The laws are not enforced. In Afghanistan, a new law was written into the country's code enabling Shiite, or Hazara, communities to impose their own form of family law--including permitting child marriage.

tempted to sell their girls not just into marriage, but into prostitution, as the transaction enables large sums of money to change hands.

The Convention on the Rights of the Child are designed to guarantee certain individual rights--which are abused by early marriage. Rights undermined or lost by children forced to marry early are:

The right to education.

The right to be protected from physical and mental violence, injury or abuse, including sexual abuse, rape, and sexual exploitation.

The right to the enjoyment of the highest attainable standard of health.

The right to rest and leisure, and to participate freely in cultural life.

The right to not be separated from parents against the child's will.

The right to protection against all forms of exploitation affecting any aspect of the child's welfare.

The right to eventual employment.

Worldwide, an estimated 51 million girls younger than 18 are child brides. One third of girls in the developing world are married before the age of 18. 1 in 9 are married before the age of 15. If present trends continue, 142 million girls will be married before their 18th birthday over the next decade--that's an average of 14.2 million girls each year. The majority of child marriages occur in West and East Africa and South Asia. UNICEF notes that "Across the globe, rates of child marriage are highest in South Asia, where nearly half of all girls marry before age 18; about one in six were married or in union before age 15. This is followed by West and Central Africa and Eastern and Southern Africa, where 42 per cent and 37 per cent, respectively, of women between the ages of 20 and 24 were married in childhood." However, while the largest number of child brides are in South Asia due to sheer population size, the countries with the highest prevalence of child marriage are concentrated in Western and Sub-Saharan Africa. Child marriage endangers girls. Child brides experience a higher incidence of domestic violence, marital abuse (including physical, sexual or psychological abuse) and abandonment. The International Center for Research on Women conducted a study in two states in India and found that girls who were married before 18 were twice as likely to report being beaten, slapped or threatened by their husbands than girls who married later. Many child brides are well below the age of 15. Although the median age of marriage for child brides is 15, some girls as young as 7 or 8 are forced into marriage. Child marriage increases maternal mortality and infant mortality rates. In fact, pregnancy is consistently among the leading causes of death for girls ages 15 to 19 worldwide. Girls who become pregnant under the age of 15 are five times more likely to die in childbirth than women who give birth in their 20s. Risk factors for young teen girls who give birth are greatly increased. For, example 2 million women worldwide suffer from obstetric fistula, a debilitating complication of childbirth especially common among physically immature girls. Sexual disparity in child marriages increases risk of AIDS. Because many often marry older men with more sexual experience, child brides face a higher risk of contracting HIV.Indeed, research shows that early marriage is a major risk factor for contracting HIV and developing AIDS. Child marriage adversely impacts the education of girlsIn some of the poorest countries, girls readied for early marriage do not attend school. Those that do are frequently forced to drop out after marriage. Girls with higher levels of schooling are less likely to marry as children. For example, in Mozambique, some 60 percent of girls with no education are married by 18, compared to 10 percent of girls with secondary schooling and less than one percent of girls with higher education. The prevalence of child marriage is related to poverty levels. Child brides are more likely to come from a poor family and once married, are more likely to continue living in poverty. In some countries, child marriages among the poorest fifth of the population occur at rates up to five times that of the richest fifth.

Swathy D
Dept. of Zoology

ഭ്രൂണഹത്യ

ഹാ പുഷ്പമേ എന്ന് ചൊല്ലി ഞെട്ടറ്റ് വീണ ഒരു പൂവിന്റെ വേദനയിൽ പങ്ക് ചേർന്ന മനുഷ്യമനസാക്ഷിയ്ക്ക് ഇതെന്തുപറ്റി...

അത് കരിങ്കല്ലിനും സമാനമായിരിക്കുന്നുവോ? തന്റെ കുരുന്ന് പാദങ്ങൾ ആദ്യമായ് ഭൂമിയിൽ സ്പർശിക്കുന്ന ദിനവും കാത്ത് തന്റെ മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ നിഷ്കളങ്കമായ ഒരു പുഞ്ചിരി ഈ ലോകത്തിന് സമ്മാനിക്കാനായിരിക്കുന്ന, തന്റെ മാതാവിന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി പാൽ പുഞ്ചിരി ഉതിർത്ത് ആ മിഴികളിലെ ആനന്ദാശ്രുകാണാനായും, ആ മാറിലെ ചൂടേറ്റ് മുലപ്പാൽ നുകർന്ന് മയങ്ങാനുമുള്ള തന്റെ ഊഴവും കാത്തിരിക്കുന്ന ആ കുരുന്ന് ജീവനോട് മനുഷ്യൻ എന്തിനീ കൊടും ക്രൂരത കാട്ടുന്നു. ഒരു താരാട്ടിന്റെ ഈണത്തിനായ് കാതോർത്തിരിക്കുന്ന ആ ജീവന്റെ കാതിൽ എന്തിന് നീ മരണഗീതം ഓതുന്നു. ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ സുഖലോലുപതയിൽ ആരോടും ഒരു പാതകവും ചെയ്യാതെ ഒതുങ്ങിക്കൂടുന്ന ആ തരി ജീവന് നേരെ നീ എന്തിന് കഠാരകളുയർത്തുന്നു, നിന്റെ അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും ക്രൂരതയുടെയും നാവിനാൽ നീ എന്തിന് ആ തളിർമേനിയെ കീറിമുറിക്കുന്നു?

CHANDA JAT

Just like any other girl in Phalichada in Rajasthan's Udaipur district, Chanda Jat, 18, also lives within the conservative social boundaries and is forced to put aside her dreams for a life of domesticity- scarred by early marriage, motherhood, endless household chores and high threat of domestic violence. But Chanda is not an average girl... with a strong support from her mother Chanda stands as an exception to the norm.

She was just an year-and-a-half old when she was engaged. By the time she stepped into her teens her in-laws started pressurizing her father, a trucker to send her off. But Chanda wanted more...she wanted to study, continue her schooling. Instead of giving up Chanda decided to fight back and fortunately she had the staunch support of her grandfather, her mother and her siblings. Her father couldn't stand against the rest of the family alone, so he agrees on continuing her studies on one condition- she just had a year to complete her 10th class and then she would have to go.

This borrowed time changed the course of her entire life – because it gave her the opportunity to discover the joys of playing volleyball. Her eyes light up as she says, "Volleyball is a no fuss sport. All one needs is a net stretched across two poles, a ball and one is set to play.' Although she had a basic idea of how the sport is played she wanted to know more and so Chanda gathered a few other girls who were keen to play and together they approached their sports teacher at school to coach them properly. Their teacher knew that parents would strongly disapprove of this move and so he insisted that each one of them brings a signed permission letter from their father. Chanda knew that her father would never agree – she had seen him get violent, even beat up her mother, when his wishes were flouted. So she simply forged his signature. It was certainly a daredevil act but Chanda saw this as a step in the direction of her dreams.

As it turned out this was indeed a wise move as she proved to be a natural at playing volleyball. She was lithe, talented and had a passion for the game. With time she gained proficiency and started participating in tournaments at different levels, which sometimes required her to travel. Again, it worked out well as her father's work kept him away from home for varying lengths of time and he would never come to know what was happening in his absence all thanks to her mother's tacit support.

Unfortunately, as her sporting ability grew Chanda slipped in her studies and eventually failed to pass her Class 10 exams. Disheartened, for a while, she could not bring herself to re-enroll. But as she couldn't sit at home and waste her time, she decided to work along with the rest of the family on their small farmland. During this period, too, she found a new skill to learn – riding a motorbike!

One day Chanda caught the eye of some social activists from Vikalp Sansthan, a non-profit working to end gender violence in the area. They were curious to know her story and she told them about herself in exchange for more information on what the activists were doing. When she learnt that Vikalp was engaging with rural communities to spread awareness on violence against women and enable girls to stand up for their rights she decided to link up with them. Says Chanda, "In the very first meeting I attended, I realized that my problem was not mine alone. Many girls are faced with a similar situation because of the prevalent social taboos. This narrow mindset has to change.' Connecting with Vikalp rekindled a sense of hope. She wanted to finish her studies and pursue sports with the ultimate aim of becoming a Physical Training Instructor (PTI). She was encouraged to re-enroll for Class Ten, which she cleared. Now Chanda is pursuing her class 12 privately.

At the same time, with her newfound understanding of social

issues, Chanda has been reaching out to other female drop-outs from the nearby villages. Not only has she shared her experiences to motivate them but she also goes to meet their parents in an attempt to convince them to re-enroll their daughters. In fact, it's her goal to be able to help at least 100 girls who have dropped out of school to fill out their forms for open examinations and enable them to get back to education.

But, whatever she did Chanda could not change her father's outlook and had to contend with his wrath every step of the way. Chanda was picked to participate in an International Girl Child Day event organized by the Asian Girls Campaign last year and The Garden of Hope Foundation in Taipei City, Taiwan. Although she knew her father would bitterly oppose it, she plucked up the courage to defy him and travel abroad with support from her mother and Vikalp members. She may not have been familiar with the procedures involved in going to foreign shores but that did not deter her. In Taiwan she was conferred with the Community Development Award 2015 and selected as a brand ambassador for Asian Girls Campaign.

While the award is special to Chanda it's the gift she got when she returned which is most valuable to her. Her father finally felt proud of her achievements and welcomed her with open arms. Today, he has decided to give her the freedom to choose what she wants to do with her life. A visibly relieved and happy Chanda is busy doing what she loves – teaching volleyball to girls across 10 villages as part of Vikalp's Sports for Empowerment Programme.

Her steely resolve has helped Chanda tide over the difficult times; she believes it's only going to get better from here on.

Prepared by
Editorial Board

പൂന്തെന്നൽ

രാത്രിതൻ നിശബ്ദതയിൽ
ചാറ്റൽ മഴയുടെ നിലവിളിക്കൊപ്പം
ചിന്തകൾ നെടുവീർപ്പായ് മാറവെ
എങ്ങു നിന്നോ വന്നൊരാ പൂന്തെന്നൽ
എന്നെ നിദ്രയിലേയ്ക്കാനയിച്ചു
സുന്ദരമായൊരു രാത്രി തന്നാ പൂന്തെന്നൽ
എവിടെയോ പോയ് മറഞ്ഞു.

Jojimol Jose
Dept. of Social Work

Harsha H Nair
Dept. of Computer Science

भारत की शान

रियो ओलिंपिक्स में भारत की बेटियों ने यह साबित कर दिया कि वे एक नया इतिहास लिखने का हौसला रखती है। रियो में जब देश का तिरंगा लहराया, १०० करोड भारतियों का दिल गर्व से भर उठा, जीत की ज्वाला जिमनास्ट दीपा करमाकर ने जगायी थी, कोई मेडल तो नही मिला पर दीपा ने हिंम्मत और सफलता का एक नया शिखर दिखाया। जीत का पहला स्वाद रेसलर साक्शी मलिक ने चखाया। रोहतक, हरियाणा की २३ साल की बेटी ने यह साबित कर दिया कि 'हम कहां से आते है' इस सोच से जरूरी 'हम कहा पहुंचना चहते है' होता है।

हमारी 'शटलर क्वीन पि.वी सिंधु के बारे में कितना कहा या लिखा जाए वो कम ही है। सिंधु की ज़िद ने यह साबित कर दिया की बेटियों को मौका मिले तो वो हवां का रूख बदल सकती है। सिंधु ने १२ साल की उम्र से रैकेट पकडा और घंटों नेट पर परिश्रम किया है। आज वह देश के लिए खरा सोना बन चुकी है।

जिमनास्ट दीपा करमाकर ने ऐसे श्रेत्र में पैर रखा जिसमें काफी मेहनत और लगन की जरूरत होती है। दीपा अपने आगे बढने कि जिद्द से हजारो के लिए प्रेरणा बन चुकी है।

साक्शी, सिंधु और दिपा देश के रियल स्टार है, जिन पर पूरे देश को आज अभिमान है। देश की इन होनहार बेटियों को दिल से सलाम।

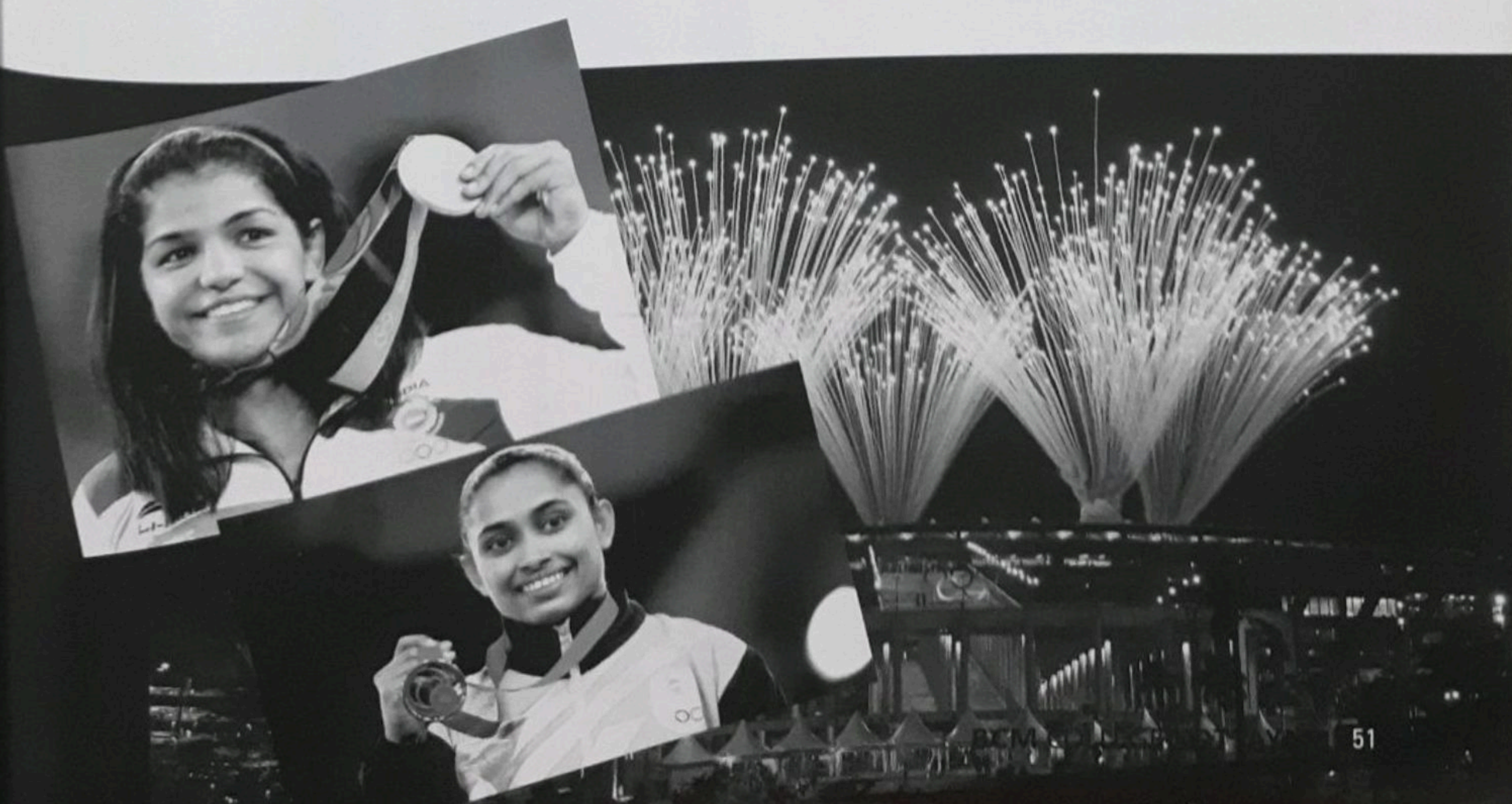

Flory A.C.
Dept. of Physics.

ചിറകരിഞ്ഞാൽ ഞാൻ എങ്ങനെ പറന്നുയരും?

കുറച്ച് നാൾ മുൻപ് എന്റെ സുഹൃത്ത് എനിക്കൊരു കത്തെഴുതി, അവളുടെ മനസാണ് ആ കത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടത്, രക്തം കൊണ്ടെഴുതിയ വാക്കുകൾ പോലെ. ആ കത്ത് വായിച്ചപ്പോഴേ എനിക്ക് തോന്നി ഈ കത്ത് എല്ലാവരും വായിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന്. പ്രത്യേകിച്ച് കലാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്ന പെൺകുട്ടികൾ. കാരണം അത്രമേൽ ആ കത്ത് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്പർശിച്ചു. ഇതു വായിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ ഈ കത്തിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടേക്കാം, വെറുത്തേക്കാം അത് എന്തുമാവട്ടെ സമയമുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ കത്ത് വായിക്കുവാൻ സന്മനസു കാണിക്കുമല്ലോ....അവൾ അന്ന് എനിക്കെഴുതിയ കത്ത് ഇവിടെ ഞാൻ എഴുതിതുടങ്ങുന്നു.

"എടീ നിനക്ക് സുഖമാണോ? പഠനമൊക്കെ എങ്ങനെ പോകുന്നു? വീട്ടിലുള്ളവർക്കും സുഖമെന്ന് കരുതുന്നു. കല്യാണംകഴിഞ്ഞ് കുടുംബജീവിതത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോഴാണ് കോളേജ് ലൈഫിന്റെ സുഖം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഒത്തിരി സ്വപ്നങ്ങളോടെയാണ് ഞാൻ ഡിഗ്രിക്കു പഠിക്കാൻ പോയത്. അവസാന സെമസ്റ്റർ പരീക്ഷയ്ക്ക് മുൻപ് തന്നെ കല്യാണവും ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കല്യാണം ആലോചിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ വീട്ടിൽ പറഞ്ഞതായിരുന്നു 'ഇപ്പോഴെ എനിക്ക് കല്യാണമൊന്നും വേണ്ട' അപ്പോഴേക്കും വീട്ടുകാരുടെയും ബന്ധുജനങ്ങളുടേയും കുത്തിക്കുത്തിയുള്ള ഓരോരോ ചോദ്യങ്ങളും വല്ലാത്ത നോട്ടവും. എഞ്ചിനീയറായ ഭർത്താവ് പെണ്ണു കാണാനായി വന്നപ്പോഴും ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ് 'എനിക്ക് ഇനിയും പഠിക്കണം, ഒരു നല്ല ജോലി കരസ്ഥമാക്കണം,' എന്നൊക്കെ. അപ്പോൾ പുള്ളിയുടെ മറുപടി ഇങ്ങനെ, 'നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് ഞാൻ തടസമാവില്ല. കല്യാണം കഴിഞ്ഞുമാവാല്ലോ പഠനവും ജോലിയും!' അതു തന്നെയായിരുന്നു ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടുകാരുടെ നിലപാടും. ഹോ! എനിക്കാശ്വാസമായി ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം കല്യാണത്തിന് സമ്മതിച്ചു. കല്യാണം കഴിഞ്ഞ് രണ്ടുമാസക്കാലം സന്തോഷകരമായി കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം എന്റെ റിസൾട്ട് വന്നു. 88 ശതമാനം മാർക്കോടെ ഒരു ഫിസിക്സ് ഗ്രാജുവേറ്റായി ഞാൻ മാറി. പിന്നീടങ്ങോട്ട് എന്റെ ജീവിതത്തിലെ സാഹചര്യം മാറിമറിഞ്ഞു പി.ജി.ക്കു പോകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എന്റെ ഭർത്താ

സ്ത്രീതൻ കണ്ണാടി

Aswathy Ramanan
Dept. of Food Science & Quality Control

സുന്ദരിയവൾ പെൺമണി
കണ്ണാടി നോക്കി പരിതപിച്ചു
എന്നെ ഞാൻ നിന്നിൽ തേടുമ്പോഴും
എന്റെ സുഹൃത്തായി സ്നേഹിച്ചു നിന്നെ ഞാൻ
എന്നിട്ടും......എന്നവൾ ഉച്ചരിക്കും മുൻപെ
അവളുടെ രക്തക്കണ്ണുകൾ ചോദിച്ചു
എന്തേ പറഞ്ഞില്ലാ, കരിതേച്ചുമിനുക്കേണ്ടാ മിഴികളിനിയും
ഇന്നത് കണ്ണീരിലൊലിക്കുമെന്ന്
വിറയ്ക്കുന്ന അധരങ്ങൾ അവൾക്കായി മന്ത്രിച്ചു
ചായങ്ങൾ ഇനിയും ബാക്കിയെന്ന്
അശരണനായി നോക്കുന്ന കണ്ണാടിതൻ നേർക്ക്
ചോദ്യങ്ങളാം ബാണമെയ്തവൾ മുന്നോട്ട്
വർണ്ണശബളമാം കുപ്പായമണിഞ്ഞിന്ന് നിൻ
മുന്നിൽ വന്നപ്പോൾ എന്തേ നീ മറച്ചു
വർണ്ണങ്ങൾ ദുഃഖത്തിൻ സൂചനയെന്ന്
വർണ്ണങ്ങളിൽ രക്തം പിണയുമെന്ന്
പളുങ്ക് പോലെന്ന് നീ വിളിച്ചോതിയ
കവിൾത്തടം കളങ്കങ്ങളണിയുമെന്ന്
നടുങ്ങുന്ന അധരങ്ങൾ പിന്നെയും ചോദിച്ചു.
എന്തിനായി എന്നിൽ നിന്നും മറച്ചുനീ
എൻ വഴികൾ കാമക്കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞതെന്ന്
എത്തുവോളം ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലല്ലോ
കാമത്താൽ പിച്ചിച്ചീന്തപ്പെടുവവൾ ഞാനെന്ന്
പശ്ചാതാപത്തിൽ താനെന്നവണ്ണം
തലതാഴ്ത്തി മണ്ണിൽ പൂഴുന്നു കണ്ണാടി
കത്തുന്ന വാക്കുകൾ വീണ്ടും ധ്വനിക്കുന്നു
ഇപ്പോഴും നീ ഞാനെന്ന രൂപത്തെ കാട്ടുന്നു
നീറുന്ന മനസിനെ വീണ്ടും ത്യജിക്കുന്നു.

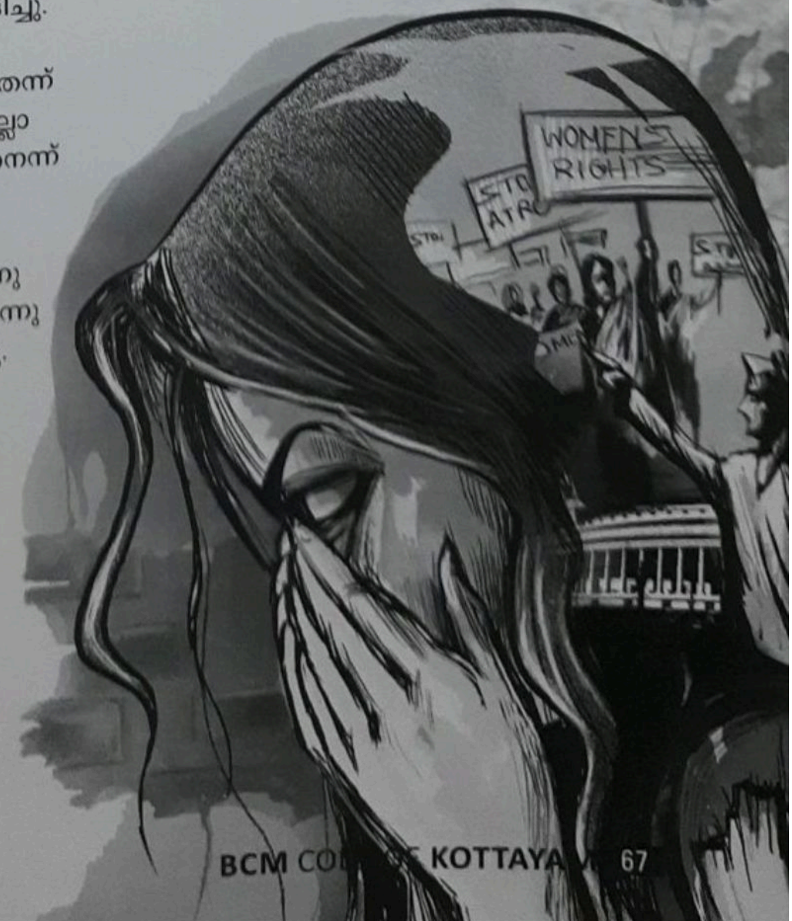

Ramona Simon
Dept. of Food Science & Quality Control

Being a WOMAN

It's easy to be a woman,
Wake up early in the morning,
Prepare tea-milk-breakfast,
Wake up your husband, children,
Keep their suits and uniforms ready,
All neatly pressed,
Brush their hair,
To polish their shoes,
Prepare lunch,
Wash yesterday's clothes,
Clean the house.

It's easy to be a woman,
Jump into your pick up van,
Run to your work place,
Work until the wee hours of time
Jump back into your van,
Step inside your house.

It's easy to be a woman,
Catch a bus to the station,
Jump into your train,
Make sure you're aware of your surroundings,
Get to your college and then back home.

It's easy to be a woman,
When people traumatize you with news everyday,
Expect you to stay within limits,
Limits of what?
Yes, freedom

It's important to be a woman...
She's the reason you're enjoying
Your childhood,
She's the reason you have studied
So much,
She's the reason you feel great
about yourself even if the world
Looks down upon you,
She's the reason you understand
Your girl friend's tantrums
She's the reason, you are here
Reading this..............
Why celebrate women's day when there is enough reason to celebrate her, everyday of your life.
Go ahead
Give her the respect and freedom she deserves
HAPPY TO BE A WOMAN !

BCM College
Kottayam 2016-2017

ഉയരങ്ങൾ
പറവയെ
വിളിക്കുമ്പോൾ

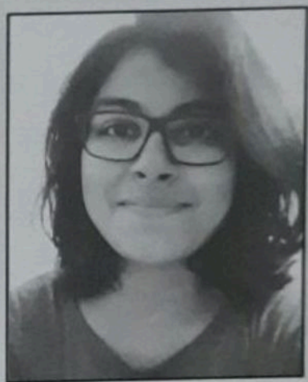

Ramona Simon
II DC FSQC

Women Freedom in a Patriarchal Society

The status of women in ancient India was high esteemed. However it worsened with the passage of time. Slowly the practice of polygamy, sati, dowry system, female infanticide, etc. dominated and gave rise to the male centered country. Many great Indian leaders worked to eliminate these practices. Now the occurrences of these practices are low and some of them are not heard of anymore. Fast forwarding to the present, is the situation better? No. We are forced to live under the influence of our parents before marriage whereas under the influence of husbands after marriage even today. Is that because we are incapable of making and taking decisions on our own?

Or that we simply don't deserve to live our lives like we want to? We can tell by a woman's title whether she is married or not (Mrs. or Ms.) but not by a man's title (Mr.). Marriage is such an overrated concept when it comes to women, that people want to approve of you being incapable of a solo existence and want to see your identity change like the weather. I know of many friends who live oceans across. They usually say, "Mom, can I climb the Alps with a new trekking group?" I also have friends who usually say, "Mom, can I go to the Mall nearby with my close friends?" These are two extremes and the reason for these are how we are brought up. Independence is a far fetched topic discussed at households. Some feel it's not necessary to provide independence to another and some feel it's a human right and should be left for the individual to decide. I come from a place where it's safe to roam around at 10pm. We usually plan where to go, what to do, who to meet around 7pm. But it isn't the same everywhere. There are places where girls are safe to roam around only when the sunlight outside, persists and in some places, girls don't even bother to roam around and live their lives within the 4 walls of their houses. I can't fathom how much they miss out on life and it's adventures. I'd never want to lie down on my death bed, sobbing because all I've seen in my life is walls of cement. I am blessed to have an elder cousin sister, who has worked hard across lands and seas to work for a big firm. In my family, everybody praises and appreciates her. Parents insist their kids to work hard and succeed like her. But there's another whole level of scenarios that come hand in hand, which my sister had to bear on her own. Discrimination against women in offices. She wasn't allowed to do field work, wasn't allowed to step up the ladder of success without proving herself twice the worth of her male competitors. The freedom to be equally considered for a post or job was always snatched from her like it didn't belong to her. But she was determined to snatch it back. Why do work places feed on your choice of freedom like it's their right? Isn't it something we need to have control over? Lastly, I dare you to ask any women or girl around you, whether she has been harassed or molested.

You won't find even one person who denies it. From being stared at to being groped in public places, we all have experienced it all. Even I won't deny that. The amount of sorrow and guilt that comes right after the incident is tremendous. Some just ignore it and move on with life but some can't take care of themselves anymore. They become very misserable and depressed. Our freedom to roam about is scarred with such incidents. Are we human beings with the same soul as everybody that yearns for respect or toys to play with? I would like to end with a quote that's apt for the topic. "The search for human freedom can never be complete without freedom for women." -Betty Ford

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക്

Revathy C. Plamparambil
II DC English

സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട് അസ്സമാധാനത്തിന്റെ തടവറയിലാണ് താനെന്ന് അവൾക്ക് തോന്നി. ഒത്തിരിയേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തീർക്കാനുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്തത് പോലെ അവൾ തന്റെ ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്നു. എല്ലാം സാധാരണ പോലെതന്നെയാണ്. അടുക്കിവച്ച ഡയറികൾ അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് തന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ മൊത്താൻ വച്ച ചൂടുവെള്ളത്തിന്റെ പാത്രത്തിൽ നിന്നും ആവി പറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുറഞ്ഞ വേഗതയിൽ കറങ്ങുന്ന ഫാനിന്റെ നേർത്ത കാറ്റിന്റെ ശബ്ദം മാത്രമേ അവൾക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നുള്ളൂ. കാറ്റിൽ കലണ്ടറും കർട്ടനും വിരിച്ചിട്ട തുണികളും കട്ടിലിൽ ഭംഗിയായി വിരിച്ച പുതപ്പിന്റെ അരികും പറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം സ്വന്തം കയ്യിലല്ലെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞതുമുതൽ അവളുടെ മനസ് കൊടുംകാറ്റിൽ പറക്കുന്ന പട്ടം പോലെയായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ അവൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുമ്പോൾ താനൊരു വിപ്ലവകാരിയാണെന്നവൾക്ക് തോന്നി. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഏടുകളും തന്റെ പൗരന് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഇന്ത്യ എന്ന മഹാരാജ്യത്താണ് താൻ ജീവിക്കുന്നതെന്ന ബോധ്യം അവളെ പുളകിതയാക്കി. എന്നാൽ, അതേ സ്വാതന്ത്ര്യം, കടലാസിൽ എഴുതിവെച്ച, അർത്ഥശൂന്യമായ അക്ഷരങ്ങ

ളാണെന്നവൾക്ക് തോന്നി. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാൻ ഒരു ഇന്ത്യൻ പൗര എന്ന തിലപ്പുറം താൻ ഒരു മകളാണ്, സഹോദരിയാണ്, അയൽക്കാരിയാണ്, ബന്ധുവാണ്, ഒടുവിൽ, ഒരു പ്രത്യേക സമൂഹത്തിലെ അംഗവുമാണ്. ബന്ധങ്ങൾ ചില സമയം മാത്രം പിടി മുറുക്കുന്ന ഒരു ചങ്ങലയായി ട്ടാണ് അവൾക്ക് തോന്നിയത്. ഒരു വ്യക്തി എന്ന നില യിൽ അവൾക്ക് അനിവാര്യമായിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമേ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുള്ളൂ.

"ഒരാളുടെ ശരീരത്തിനും മനസിനും ചേരുന്ന വസ്ത്രം അവരവർ തന്നെയാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. വസ്ത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലെന്തിനാണ് തീർത്തും വ്യത്യസ്ത രുചിയുള്ള മറ്റൊരാൾ കൈ കടത്തുന്നത്? ഒരാൾക്ക് ആശ്വാസപ്രദമായ വസ്ത്രമെന്തെന്ന് എങ്ങനെ മറ്റൊരാൾക്ക് മനസിലാകും"? വേറിട്ട ചിന്തക ളായിരുന്നു അവളുടേത്. "കഴിഞ്ഞ ദിവസം തന്റെ മുമ്പി ലൂടെ ചുരിദാറും ദുപ്പട്ടയും പുതച്ച് നടന്നിരുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ചുരിദാറിന്റെ വെട്ട് അരഇഞ്ച് കയറി പ്പോയെന്ന് പറഞ്ഞ് പുച്ഛിച്ചത് അയാൾ കള്ളും കുടിച്ച് ഉടുതുണിയില്ലാതെ പെരുവഴിയിൽ കിടക്കുമ്പോളായി രുന്നു. പാഞ്ഞുപോകുന്ന ബസിനുള്ളിൽ ബാഗും, കുട യും, കാറ്റിൽ പറക്കുന്ന വസ്ത്രവുമണിഞ്ഞ് നിന്ന് വിയർക്കുമ്പോളാണ് "ഇമ്മാതിരി വേഷം" എന്ന് പച്ചകു ത്തപ്പെട്ട ജീൻസും, ഷർട്ടുമിട്ട് തീർത്തും സുഖപ്രദമായി ഒരു പെൺകുട്ടി നിൽക്കുന്നത് കാണുന്നത്. ബസിന്റെ പിൻസീറ്റുകളിലേക്ക് നോക്കിയാൽ കാണാം പറക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിന്റെ ഇടയിലൂടെ എപ്പോഴെങ്കിലും വെളിപ്പെട്ട് കിട്ടിയേക്കാവുന്ന ശരീരം കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്ന 'മാന്യൻമാരെ'. അത് കാണുമ്പോൾ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ വിരോധാഭാസത്തെയോർത്തവളുടെ ഹൃദയം ആളും. അവൾ നിശബ്ദയായിരുന്നു. പക്ഷേ ഒന്നും സഹിക്കു ന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവൾ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്ന കുറേ സുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാൾ ആൺകുട്ടിയായിരുന്നു. തീർത്തും പക്വമതിയായ അവൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത ആ സുഹൃത്ബന്ധവും ആരോഗ്യകരമായിരുന്നു. അവൾക്ക് മനസ് തുറന്ന് സംസാരിക്കാനും ചിരിക്കാനും കഴിഞ്ഞി രുന്നത് സുഹൃത്തുക്കളോട് മാത്രമായിരുന്നു. അവളുടെ ആൺസുഹൃത്ത് അവളെ വിളിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതിനെ വീട്ടിൽ എതിർത്തു. പഠനത്തിൽ ഉന്നതനിലവാരം പു ലർത്തുന്ന, നല്ല സ്വഭാവഗുണങ്ങളുടെ ഉടമയായ ആ യുവാവിനോടവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന നല്ലൊരു ബന്ധത്തെ ഇല്ലാതാക്കിയ വീട്ടുകാരോട് അവൾക്ക് വെറുപ്പ് തോന്നി. അവളുടെ ഫോൺ വലിച്ചെറിഞ്ഞുപൊട്ടിച്ച മൂത്ത സഹോദരന്റെ ഫോണിൽ ഒരു ദിവസം അവൾ കാണാനിടയായത് പാതി നഗ്നരായ സ്ത്രീകളുടെ ചിത്ര ങ്ങളായിരുന്നു. ഒരായിരം വാക്കുകൾ മനസിൽ ജല്പി ച്ചപ്പോഴും അവൾ നിശബ്ദയായിരുന്നു.

താളം തെറ്റിയ അവസ്ഥയിലായിരുന്നു അവൾ. സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് അവളുടെ മോക്ഷമെന്ന് അവൾ വി‍ശ്വ സിച്ചു. ബന്ധങ്ങളുടെ ചങ്ങലകൊണ്ട് ഇനിയും തന്റെ ജീവിതത്തെ തളയ്ക്കരുതെന്ന് അവൾ ശക്തമായി ആഗ്ര ഹിച്ചു. അതിനാലാണ് കോടീശ്വരനെങ്കിലും അയാളുടെ വിവാഹാലോചന അവൾ നിരസിച്ചത് . പക്ഷേ, വിദ്യാ ഭ്യാസം ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ജോലി എന്നത് അവൾക്കൊരു സ്വപ്നമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പങ്കെടു ത്ത അഭിമുഖ പരീക്ഷകളുടെ ഫലത്തിനായി കാത്തിരിക്കു കയായിരുന്നു അവൾ. കോടീശ്വരനായ ഒരാളുടെ കൈയ്യി ലേൽപ്പിച്ച് മകളുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കാൻ വീട്ടുകാർ വെമ്പൽ കൊണ്ടത് സാധാരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ തനിക്ക് ഒരു പരിചയവും, അടുപ്പവുമില്ലായിരുന്ന ആ 'കോടീശ്വരനെ' നിരസിച്ച അവളെ എല്ലാവരും തന്റേടി എന്നും അഹങ്കാരിയെന്നും അസാധാരണജീവിയെന്നു മൊക്കെ വിളിച്ചു. അവളുടെ കല്യാണം ഉറപ്പിക്കാൻ അവർക്കവളുടെ പാതിമൂളൽ മാത്രം മതിയായിരുന്നു. താത്പര്യമില്ലാതെ ഒരു തുണയോടൊത്ത് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ചെലവഴിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് സന്തോഷ ത്തോടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെയും ഒറ്റയ്ക്ക് ജീവിക്കു ന്നതാണെന്ന് അവൾ വിശ്വസിച്ചു.

സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സോടും പൂർണഹൃദയത്തോടും കൂടെ തന്റെ തൊട്ടപ്പുറത്ത് നിൽക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരനെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിക്കാൻ സമ്മതമാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിനുമുമ്പിൽ അവൾ തന്റെ സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യവു മുപയോഗിച്ച് 'സമ്മതമല്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. ഇരുപത്തി യാറ് വർഷമായി തനിക്ക് നിഷേധിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമെന്താണെന്ന് അൾത്താരയ്ക്ക് മുന്നിൽ നിന്ന് 'സമ്മതമല്ല' എന്ന മന്ത്രണത്തിലൂടെ ഒരു സമൂഹ ത്തോട് മുഴുവൻ ഉറക്കെ വിളിച്ച് പറയുകയായിരുന്നു അവൾ.

അണിഞ്ഞിരുന്ന ആഭരണങ്ങളെല്ലാം ഊരി അവൾ വീട്ടുകാരുടെ കൈയ്യിൽ വച്ചുകൊടുത്തു. മാനനഷ്ട ത്തിന് ചെറുക്കന്റെ വീട്ടുകാർ കേസ് കൊടുക്കുമ്പോൾ ആ ആഭരണങ്ങൾ അവരെ സഹായിക്കുമെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. വീട്ടിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവൾ, താനെങ്ങനെയുള്ള ജീവിതമാണ് ആഗ്രഹിച്ച തെന്ന് മനസിലാക്കാതിരുന്ന, ഒരു പക്ഷേ മനസിലാക്കി യിരുന്നിട്ടും അനുവദിക്കാതിരുന്ന, ഉറ്റവരുടെ അടു ത്തേക്ക് പോവേണ്ടെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. വൈകിയെങ്കി ലും, കല്യാണത്തിന് ഒരു ദിവസം മുമ്പ് കിട്ടിയ അപ്പോയ്മെന്റ് ഓർഡറുമായി അവൾ അവളാഗ്ര ഹിച്ച ജീവിതത്തിലേക്ക്, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് ചിറകു വിടർത്തി പറന്നുയർന്നു.

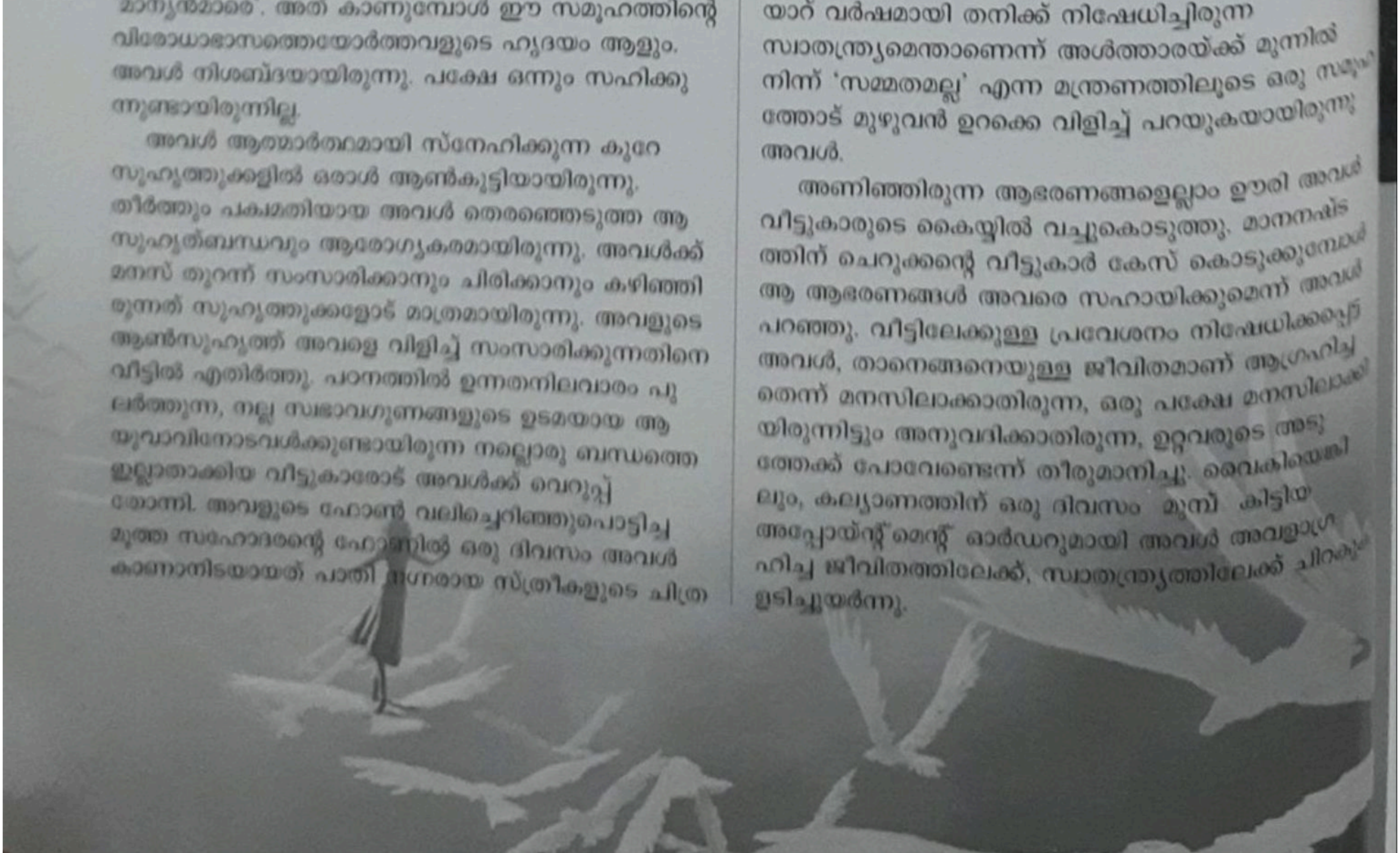

GENDER AND THE FILM INDUSTRY

Prepared by Student Editors

A majority of the population finds movies as a prime source of entertainment. It's evident from the blooming film industry. However nowadays there has been a change in the perspective of analysing a movie or an actor. Until then the heroes were acclaimed for their machismo and the heroines for their mesmeric beauty and submissiveness. The damsel in distress notion was an integral part of a major bulk of movies.

However the recent incidents of sexual assault by the big fishes of film industry has resurfaced. Harvey Weinstein, Akshay Kumar, Dileep are some of the names that filled the news hours. In the backdrop of these incidents, it's high time for us to ponder about the misogyny prevalent in the film industry.

The film industry has always regarded heroines as a means for the hero to exhibit his heroism. The wide pay gap prevalent in the industry throws light on this. It's under this suppressed system the actresses had the grit to report the sexual assault and the male chauvinism in the industry. The popular hash tag "me too" was a product of this courage to break the silence to which many women all over the world responded.

The Malayalam film industry seems to be run by a few circus owners who consider the female actors as the performing monkeys that ought to be trained by them. And they expect these performer monkeys to be grateful to their masters for letting them in rather than pointing out the misogyny in the industry. Things have degraded to such a level that an actress pointing out the ruthless sexist remarks in a movie is welcomed with slut shaming, rape threats, verbal rape abusive language, cyber bullying and so on.

The establishment of an all women film organization hints at the clutches of patriarchy in the industry where an actress has no provision to point her fingers to the established and renowned actors. When the entire industry splits into "for her" and "for him", it's time to redefine our perspectives of crime and justice. It's time to revaluate our common sense when a major sect of people tend to blindly support the perpetrators of crime and question the validity of the crime.

Nowadays movies are not merely a means of entertainment. It has evolved into something more of an infotainment. Since these have a significant influence on the general attitude and beliefs

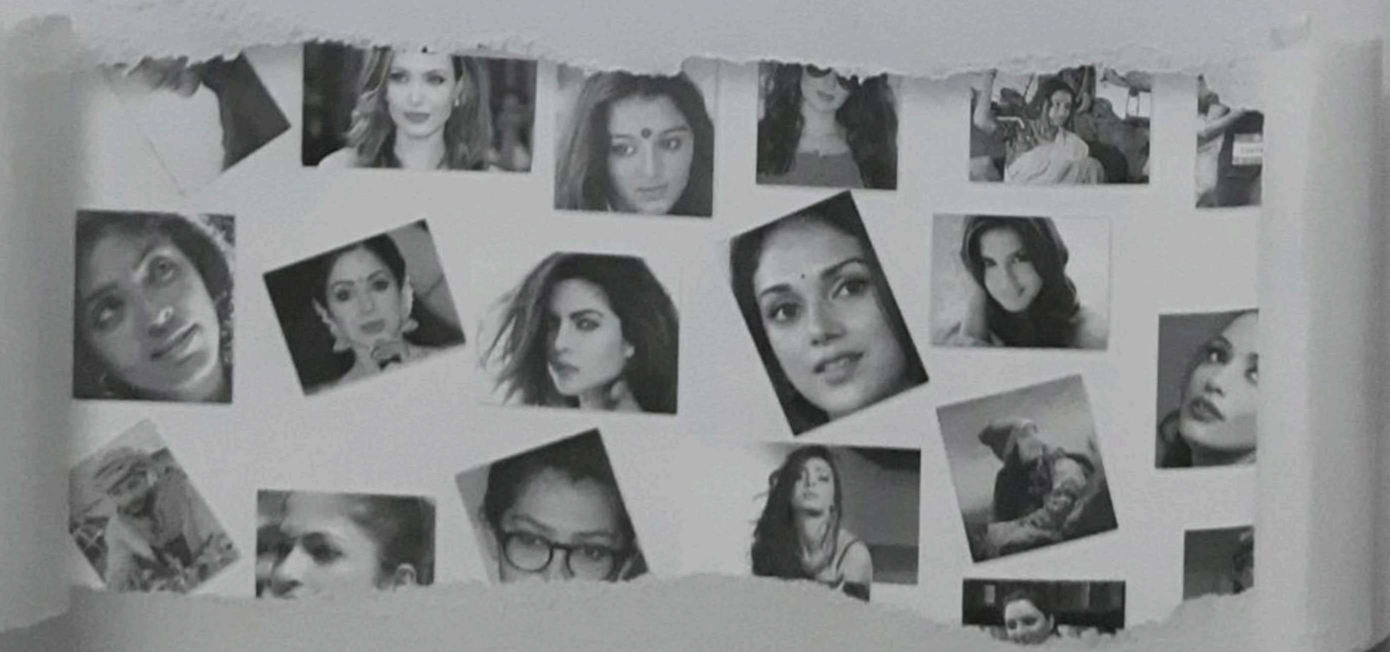

of the society, it's crucial to set up a system to evaluate the content rather than just surfing for adult scenes. The society must be equipped to read between the lines of the subtle misogyny and sexism in movies. Only then we are qualified enough to claim to be the most rational species on earth...

മാധ്യമത്തിൽ സ്ത്രീ

Krishna Shaji
II DC English

യത്രനാര്യസ്തു പൂജ്യതേ
തത്ര രമതാ ദേവതാ

എവിടെയാണോ സ്ത്രീ ബഹുമാനിതയാകുന്നത്, അവിടെ ദേവത കുടിയിരിക്കുന്നു. തൈത്തിരീയോപനിഷത്തിലെ ഈ ആശയത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ഇതിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദേശമാണ് ഭാരതം. സ്ത്രീക്ക് എക്കാലത്തും വേണ്ടത്ര സ്ഥാനം നൽകി, സമൂഹത്തിൽ അധിഷേധ്യമായ ശക്തിയായി ഭാരതീയർ അവളെ കണ്ടിരുന്നു.

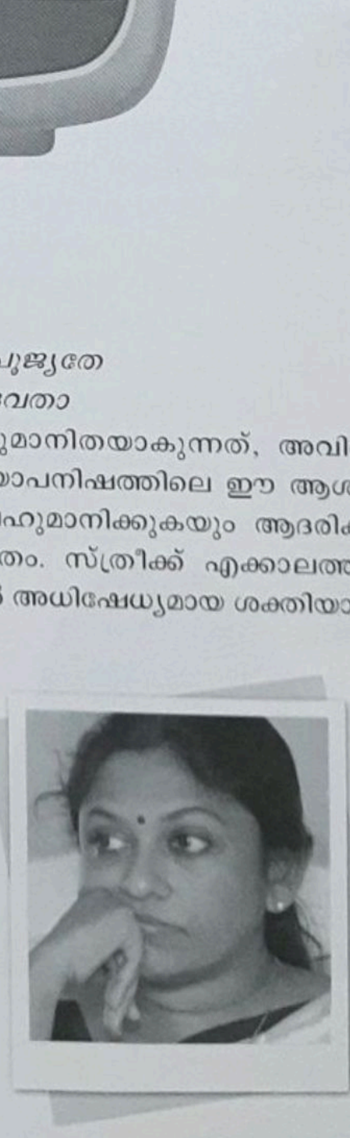

അതിന്റെ തെളിവാണ് അർദ്ധനാരീശ്വര സങ്കൽപ്പം. പ്രാപഞ്ചിക ദർശനത്തിൽ സ്ത്രീ-പുരുഷസമത്വം അവിഭാജ്യഘടകമായി കണ്ടതും ഭാരതീയർ ആണ്. സ്ത്രീയെ പ്രകൃതിയോടാണ് വേദാന്തം താരതമ്യം ചെയ്യുന്നത്. രാമായണവും ഭാരതവും ഈ ദർശനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. രാമന്റെ കഥ പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്ന രാമായണം സീതയിലാണ് അവസാ

നിക്കുന്നത്. ഏത് ചിന്തയും കുത്തി നിവരുന്നത് സ്ത്രീസങ്കൽപ്പത്തിലാണ്.

സ്ത്രീകൾ ഇന്ന് സാന്നിധ്യം അറിയിക്കാത്ത മേഖലകൾ ചുരുക്കമാണ്. തൊട്ടതെല്ലാം പൊന്നാക്കാൻ പെണ്ണിന് കഴിയുന്നു എന്നത് തികച്ചും അഭിമാനകരവും. സാഹിത്യം, സിനിമ, നാടകം, ദൃശ്യ ശ്രാവ്യമാധ്യമങ്ങൾ, വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയം എന്നിങ്ങനെ നിരവധി മേഖലകളിൽ സ്ത്രീകൾ ശോഭിക്കുന്നു. എഴുത്തിലാണ് ശ്രദ്ധേയമായ സ്ത്രീസാന്നിധ്യങ്ങൾ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠതയിൽ കാണാനാവുന്നത്. തന്റെ ഉള്ളിലെ വിചാരവികാരങ്ങൾ നിർഭയം എഴുതി സ്ത്രീകൾ സാഹിത്യത്തിൽ പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ മായാലോകം തുറന്നു. ഏറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന മേഖല എന്നതുകൊണ്ടും തന്റെ വികാരവിചാരങ്ങളെ ഏറ്റവും തീവ്രമായി പകർത്തുവാൻ കഴിയും എന്നതുകൊണ്ടും സ്ത്രീകൾ സാഹിത്യത്തിൽ ശോഭിച്ചു. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം മുതൽ ഇങ്ങോട്ട്. സാറാ ജോസഫും കെ. ആർ മീരയും മാധവിക്കുട്ടിയും സുഗതകുമാരിയും എസ് സിത്താരയുമൊക്കെ പങ്കുവെച്ച സ്ത്രീ ചിന്തകൾക്കും സ്ത്രീപക്ഷവാദങ്ങൾക്കും പാരിസ്ഥിതിക പരാമർശങ്ങൾക്കും പകരംവയ്ക്കാൻ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. പുരുഷന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലെ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്റെ പെൺചിന്തകളും കൊടികുത്തിവാണിരുന്ന ഒരു സാഹിത്യമേഖലയിലേക്ക് സ്ത്രീകൾ വന്നപ്പോൾ എഴുത്തിന് അത് പുതിയ മാനങ്ങൾ പകർന്നുനൽകി. അവളുടെ വികാരങ്ങൾ അവൾ തന്നെ എഴുതിയപ്പോൾ അതിന് കൂടുതൽ ജീവനും തീവ്രതയും കൈവന്നു. അങ്ങനെ അത് 'പെണ്ണെഴുത്താ'യി സാഹിത്യത്തിൽ പടർന്നു.

ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലെ സ്ത്രീസാന്നിധ്യവും ചെറുതല്ല. ശ്രദ്ധേയമായ കരുത്തൻ പെൺകഥാപാത്രങ്ങൾ അഭ്രപാളികളിൽ തിളങ്ങി, അവയുടെ അവതരണത്തിലൂടെ കരുത്തുറ്റ സ്ത്രീകളും. ഒരു കാലത്ത് മലയാള സിനിമയിൽ ശക്തമായ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നു. സിനിമകൾ പലതും അവരുടെ പേരിൽത്തന്നെ രചിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഭാര്യ, ഉദ്യോഗസ്ഥ, അധ്യാപിക എന്നിങ്ങനെ എത്രയോ ചിത്രങ്ങൾ. പുതുതലമുറയുടെ ചിത്രങ്ങളിലും ശക്തമായ സ്ത്രീസാന്നിധ്യം ഉണ്ട്. എങ്കിലും അവ പേരിന് മാത്രമാണ് എന്നത് വേദനിപ്പിക്കുന്ന സത്യമാണ്. കണ്ണെഴുതി പൊട്ടുംതൊട്ട്, കന്മദം എന്നിങ്ങനെ ശക്തമായ കഥാപാത്രങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ട സിനിമകൾതൊട്ട് തീവ്രപ്രതികാരത്തിന്റെ കഥ പറഞ്ഞ "22 എഫ് കെ"യിലെ ടെസ്സ വരെ. മഞ്ജുവാര്യരും ഷീലയും ലെനയും കെ.പി.എ.സി ലളിതയും അടക്കം എത്രയോ മികച്ച അഭിനേതാക്കളെ നമ്മൾ കണ്ടു. നാടകരംഗത്തും സ്ത്രീ സാന്നിധ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കരുടെ സംസ്കൃത ശാകുന്തളത്തിലെ മഞ്ജുവാര്യർ ഉൾപ്പെടെ എത്രയോ ശ്രദ്ധേയരായ നാടകകലാകാരികൾ മലയാളത്തിന് സ്വന്തമായുണ്ട്.

ദൃശ്യമാധ്യമരംഗത്തെ സ്ത്രീസാന്നിധ്യം എടുത്ത് പറയുമ്പോൾ, അതിൽ വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾക്ക് ഉള്ള പങ്ക് എടുത്ത് പറയണമല്ലോ. സിന്ധു സൂര്യകുമാറും ഷാനി പ്രഭാകറും വീണാ ജോർജും

അങ്ങനെ എത്ര യോ മാധ്യമപ്രവർത്തകർ വാർത്തകൾ സത്യം സത്യമായി പറയാൻ തന്റേടം കാട്ടുന്ന ഇത്തരം സ്ത്രീരത്നങ്ങൾ കേരളത്തിന് അഭിമാനം തന്നെയാണ്. ഉത്തരാഖണ്ഡിലെ പ്രളയത്തിലും കരുത്തോടെ ചെന്ന് തത്സമയം വാർത്തകൾ നൽകിയ അഖില പ്രേംകുമാറുൾപ്പെടെ എത്രയോ വനിതാ റിപ്പോർട്ടർമാർ ഇന്ന് കേരളത്തിൽ ഉണ്ട്.

ഇത്രത്തോളം മികവുറ്റ വനിതകളെ നാം ഇന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിലും പതിൻമടങ്ങ് തിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ പോകുന്ന സ്ത്രീരത്നങ്ങൾ ഉണ്ട് കേരളത്തിൽ. ചന്ദ്രലേഖയുടെ രാജഹംസം പോലെ അവയിൽ ചിലത് വെളിച്ചത്തേക്ക് മറനീക്കി വരുന്നു എങ്കിലും കൂടുതലും അറിയപ്പെടാതെ പോകുന്ന പ്രതിഭകളാണെന്നത് വിഷമകരംതന്നെ.

നവമാധ്യമങ്ങളിൽ ഇത്രത്തോളം സ്ത്രീകൾ സമുന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ കീഴടക്കുമ്പോഴും പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതമായ നമ്മുടെ ഈ സമൂഹത്തിൽ അടിച്ചമർത്തലുകൾക്ക് ഒരു കുറവുമില്ല. സ്ത്രീ എന്ന പദം ഒരു പദവിയായി മാറുമ്പോഴും അവൾ എങ്ങനെയാവണം എന്നതിന് പഴഞ്ചൻ ചിട്ടവട്ടങ്ങൾകൊണ്ട് അതിർവരമ്പുകൾ തീർക്കുകയാണ് സമൂഹം. സമൂഹമാധ്യമങ്ങളായ ഫേസ്ബുക്കിന്റെയും മറ്റും സ്വകാര്യത മുതലെടുത്തും ചിലപ്പോൾ തുറന്നുപറഞ്ഞും വരെ സ്ത്രീകളെ അവഹേളിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് പെണ്ണിന്റെ ഉന്നതി പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഉയരാത്ത ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉടമയാവുകയാണ് ഈ സമൂഹം. എവിടെയും അവളുടെ കുറവുകൾ കണ്ടെത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നവർ പക്ഷേ അവളുടെ ഉന്നതിയിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവരല്ല. മറിച്ച് പഴഞ്ചൻ ചിന്തകളുടെയും നിയമാവലികളുടെയും പേരിൽ പെണ്ണിനെ, എന്തിനധികം പറയുന്നു, ഇരകളെപ്പോലും വിമർശിക്കാൻപോന്നവണ്ണം തരംതാണിരിക്കുന്നു.

ഏറെ അച്ചടക്കവും ഗൗരവവും അന്തസും പാലിക്കേണ്ട വാർത്താമാധ്യമരംഗത്ത്, പ്രഗത്ഭയായ മാധ്യമപ്രവർത്തകയ്ക്കുപോലും പഴികേൾക്കേണ്ടിവരുന്നു. സിന്ധു സൂര്യകുമാറിനെതിരെ ഉയർന്ന ആരോപണങ്ങൾ മലയാളി മറന്നുകാണില്ല. ഇവിടെ തരംതാഴലിന്റെ സീമ തന്നെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സത്യത്തെ തുറന്നുകാട്ടാനുള്ള ഇത്തരം പ്രവർത്തകരുടെ ശ്രമങ്ങളെ ഭയക്കുന്ന ഇത്തരത്തിലുള്ള നട്ടെല്ലില്ലാത്ത ഒരു സമൂഹത്തിൽനിന്ന് നാം ഇത്രയൊക്കെയേ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

വിവാഹബന്ധം വേർപിരിഞ്ഞ ഒരു പ്രശസ്ത ഗായികയുടെ അനുഭവം നമ്മൾ ഈ അടുത്ത നാളിൽ അറിഞ്ഞു. ഫേസ്ബുക്കിലൂടെ തന്റെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിലെ വ്യത്തികേടുകൾ പ്രകടമാക്കിയ ഒരാൾ ഗായികയെ അസഭ്യം പറയുകയും അവർക്കെതിരെ അശ്ലീല കുറിപ്പുകൾ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം ഞരമ്പു

രോഗികൾക്കും സ്ത്രീവിരുദ്ധർക്കും എന്നും ഇതല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു മറ അനിവാര്യം തന്നെയാണ്. കാരണം, നാലാൾ കേൾക്കെ അത് വിളിച്ച് പറയാൻ ഒരുത്തനും ധൈര്യം ഇല്ലാ എന്നതുതന്നെ. പെൺകലിയോളം വരില്ല ഒരാണിന്റെയും ധൈര്യം. ആ പേടിയിൽ എല്ലാ വിമർശനങ്ങളും പ്രതികരണങ്ങളും ഉടയവൻ ഇല്ലാത്തവയായി പ്രചരിക്കപ്പെടുന്നു.

മലയാളി കുടുംബങ്ങളിൽ സന്ധ്യമുതൽ പാതിരാവരെ സീരിയലുകൾ കൊടികുത്തിവാഴുകയാണ് ഇപ്പോൾ. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു സീരിയലിലെങ്കിലും കരുത്തരായ സ്ത്രീ ഉണ്ടോ എന്നത് പരിശോധിച്ചാൽ തന്നെ മനസ്സിലാകും സ്ത്രീക്ക് എന്തുവിലയാണ് സമൂഹം കൽപ്പിക്കുന്നതെന്ന്. പകയും വിദ്വേഷവും വച്ചുവാഴുന്ന കുടുംബങ്ങളും ഏറ്റവും ക്രൂരയായ അമ്മായിയമ്മയും കുശുമ്പികളായ പെങ്ങന്മാരും അവിഹിതവും അതിനിടയിൽ വെറുതെ കരയാനും ദുരിതങ്ങൾ പേറാനും കുറേ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളും. പെണ്ണ് എന്നതിന് ഇങ്ങനെയുള്ള മാനങ്ങൾ പകർന്നത് ആരെന്ന ചോദ്യം നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്രയൊക്കെയായാലും ഇന്നും സീരിയലുകൾക്ക് സ്ത്രീകൾതന്നെയാണ് പ്രേക്ഷകർ കൂടുതലും. തങ്ങളെ ഇത്തരത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റുള്ളതായി സ്വയം ചിന്തിക്കാൻപോലും ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ പെണ്ണിന് സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ല.

കേരളത്തിൽ ഇന്ന് ലൈംഗികാതിക്രമങ്ങൾ കൂടുകയാണ്. ഇതിന്റെ ഇരകൾക്കുവേണ്ടി ഒരുപറ്റം ജനങ്ങൾ ഒരുവശത്ത് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും ഇത്തരം 'രോഗികൾ' ഇരകളുടെ സ്വഭാവശുദ്ധിയെ ചോദ്യം ചെയ്തും പഴിപറഞ്ഞും ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നു. സ്ത്രീകൾ അധിഷേധിക്കപ്പെട്ടാലോ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടാലോ അവരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട, അവർക്ക് താങ്ങാവേണ്ട ജനം കുറ്റവാളികളെ ന്യായീകരിക്കാനും ഇരകളിൽ കുറ്റം അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനും വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു. പീഡനവിവരങ്ങൾ മാധ്യമങ്ങളിൽ വരുമ്പോൾ കുറ്റവാളിയുടെ പിഴവിനേക്കാൾ ഇരയുടെ സ്വഭാവം, സംഭവം നടന്ന സമയം, സാഹചര്യം, അവളുടെ വസ്ത്രധാരണം എന്നിവഎല്ലാം വിമർശിക്കപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ഒരേ നിയമവും സ്വാതന്ത്രവും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പക്ഷേ, സ്ത്രീകൾ അലിഖിതമായ ഒട്ടനവധി നിയമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാവുന്നുണ്ട്.

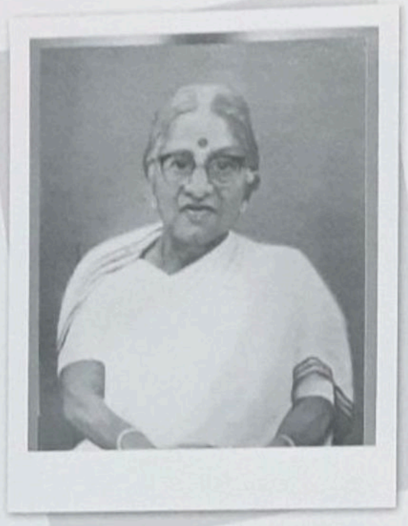

ഈ കേടുകൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാത്തിടത്തോളം കാലം ഇനിയും സൗമ്യമാരും ജിഷമാരും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാവും. ഇനിയും സ്ത്രീകൾ പഴികൾ കേൾക്കേണ്ടി വരും. അതിനാൽ സ്ത്രീകൾ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സാമൂഹ്യസാഹചര്യം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നിയമംപോലും നമ്മുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി വരില്ല. നീതിപോലും നമുക്കുമുന്നിൽ കണ്ണടയ്ക്കും. അതിനാൽ വരുംതലമുറയിൽ എങ്കിലും കരുത്തിന്റെ പെൺപ്രതീകങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ, നമുക്ക് ശക്തിയാവാൻ നാം തന്നെ മുന്നിട്ടിറങ്ങണം. നമ്മൾ ഇനിയും പ്രതികരിക്കുന്ന പെൺമനസ്സുകളാവാതെ പെൺ ശബ്ദങ്ങളാവണം.

അവൾക്കായി

നാരിയെ കൊല്ലും നാടിതു, നാരിതൻ
ജീവനാൽ ഉണ്ടായ നാടിത്
എവിടെ നോക്കിയാലും അക്രമം
എവിടെയും സദാചാരം
അവൾക്കായി മുറവിളികൂട്ടാനാരുമില്ല
അവളുടെ ജീവൻ രക്ഷിപ്പാൻ ആരുമില്ല
ജീവിതമാം ഈ ചക്രം
ഉരുട്ടിത്തളർന്നൊരീ ജനക്കൂട്ടം
ഇന്ന് സാക്ഷികൾ മാത്രമായി
കൺമുനക്കോണിൽ ചോരപൊടിഞ്ഞിട്ടും
അറിയാതെ പോയി നീ
ഒന്നോർക്കുക സോദരരെ
ഇന്നവൾ നാളെ നീ
അസുരകരങ്ങളാൽ മരണമടഞ്ഞിടും
നിനക്കായി ആരുമേ കണ്ണീർ പൊഴിക്കില്ല
മുന്നിട്ടിറങ്ങില്ല മുറവിളികൂട്ടില്ല
കാരണം നീയൊരു സ്ത്രീയല്ലോ
ഇത് നിന്റെ വിധിയല്ലോ
നീ നേരിട്ട യാതനയ്ക്കായി
മാപ്പു ചോദിക്കും നാൾവരും സോദരീ
നിനക്കായി ഒരു നാൾവരും സോദരീ...

Haritha V.
II DC English

"The freedom To be selfish"

Prepared by Student Editors

The title seems quite ironic... Isn't it? Being selfish is never considered to be a positive virtue. It is condemned by all. However the antonym of selfish i.e., selfless is a globally acclaimed virtue. We are all told stories about selfless people who made the world a better place to live in. In these stories, we see a common thread i.e., the story of our mothers who selflessly take care of our family.

The society endows women with various family roles. She is supposed to be a faithful daughter, loyal wife, obedient daughter-in-law and a caring mother... She is seen as an embodiment of selfless love. In this society which represents an ideal woman in the above way. An independent, single and bold woman setting up a life of her own is often branded as a selfish woman. She is then portrayed by the society like a wicked witch and seductress.

The concept of womanhood and motherhood are often considered synonyms. It is a popular notion that womanhood is incomplete without motherhood. Setting up a family and raising kids seem to be the prime purpose of their existence. Any deviance from this normalcy is associated with the ruthlessness and selfishness of the lady.

This is where the freedom to think remain selfish becomes relevant. If setting up a life of our own apart from the traditional roles the society has bestowed upon us makes us selfish; we are craving to be selfish... Because the most beautiful love story is between us and our inner soul. Self love is the prerequisite of all forms of love.

Statistics show that single women have more productive capacity and efficiency in contrast to others. Also their numbers have been increasing. Despite all these facts it's quite ironic to see the society devaluing the worth of a successful lady just because she hasn't got a family of to take care of.

Every person has the right to choose their marital status. Some are brave enough to opt for the single status amidst the popular notion "Single Woman, Bad Woman". Let's envisage a world where a person's worth is not assessed by their marital status but by the depth of their attitude and personal charisma.

कहाँ गई मेरी स्वतंत्रता

बहुत सारे हैं किस्से सुने मैंने,
स्वतंत्रता की शहनाई गूँजने वाली,
लेकिन मौका नही मिला करने महसूस इन्हें,
शायद नसीब में ही नहीं मेरे..........!!
पढने लिखने नहीं देते मुझे कोई,
क्यों पढाई सिर्फ लड़कों के लिए हैं.........?
कहीं सुना है मैंने, है स्वतंत्रता सबको यहाँ,
पढाई के मामले मे मायने न रखता है कोई....!!!
कपडे मेरे पसंन्द के मैंने.....
पहनना चाहा है हमेशा से ही.......!

Madona Mathew
I DC Zoology

है सीमा उसमे भी मेरी..........
पार न करती हूँ मैं कभी..........!!
मैं भी एक इनसान हूँ....
हैं इच्छाऐँ मेरे भी.........
हैं हक कुछ मेरी भी
लेकिन न मिली मेरी स्वतंत्रता मुझे कभी.......
अपने ही लोगों के सामने..
इजाज़त नहीं मुझे कुछ कहने को
फिर पता नहीं, कहते है लोग यह क्यों?
कि सबकी हैं स्वतंत्रता अपनी........!!

Lakshmi Narayan
I DC Zoology

मैं क्या बोलूँ.....!!

क्या मैं बोलूँ........?
क्या मैं कहूँ....?
क्या मैं सुनूँ.........
क्यों करने है निर्णय कोई और....?
मेरे भी हैं कुछ इच्छाएँ
हैं मेरे कुछ विचार भी...
लेकिन कहूँगी भी तो किससे मैं.
सुनता भी नहीं कोई राय मेरी.......!!
मेरी स्वतंत्रता हैं मुझे प्रिय......
ऐसी ही होगी शायद सबको..........
लेकिन स्त्री हो गयी अभाग्य से
क्योंकि है नहीं कोई मूल्य स्त्री का
नौकरानी बनकर रह जाने को,
बच्चे को जन्म देने के लिए,
खाना बनाने के लिए और
मुफ्त में काम करने केलिए
सिर्फ इसकेलिए है जरूरत स्त्री की....
बात चाहे कुछ भी हो......
होती नहीं हैं इच्छा स्त्री की
पुरुष नाम का एक संतंरा हैं जब तक
स्त्री रहेगी बनकर गुलाम उनको......!!
एसे हैं, सबके विचारे अभी भी........!!

നാരങ്ങ മിഠായി

BCM COLLEGE

KOTTAYAM

2017-18

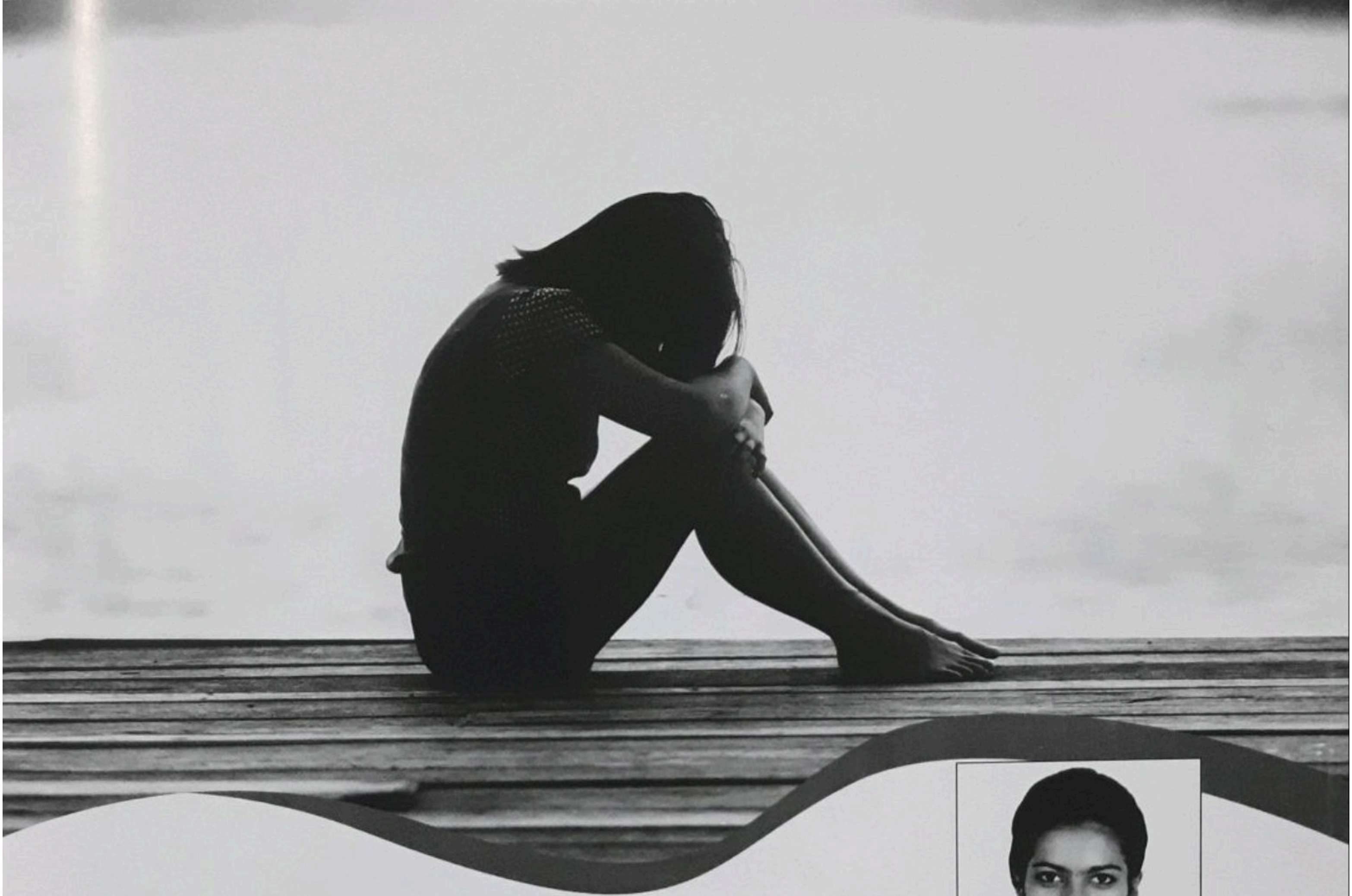

हार

Madona Mathew
II DC Zoology

एक वो हार है जो,
हर माहिला का बनता हैं ख्वाब..
एक हार होता है वो,
जो हर इनसान का रहता बुरा - ख्वाब..!
चमकता - दमकता सा हार जो है,
सबको बेहद है जमता...
साया बन जिदगी में जो हार है आता
बिछा जाता है बादल काला...!!
हीरों का हार है सबको भाता
न भाता पर जीत से हार
सजाता है दुलहन को हार एक
सफलाता से रखवाता है फासला हार पूजा का
बढाती होगी सूरत हीरें का हार, मगर
बढाएगी हिम्मत असफलता की हार

जिंदागी है छेद दो पल की
मेहमान बन रह जाते हैं खुशियाँ सारी..
हार सी आने वाली आँधी को
बना डाले रंगोली खुशियाँ भरी..
हार बस सीमित है पलों से
जीत नहीं है दूर खडी...
खोद डालें जीत का रास्ता
पीछे छोड के हार के बादल

1938-ൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അസ്വസ്ഥനായ ദിവാൻ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം കലാലയങ്ങളിൽ നിരോധിച്ചു. ഇതിനെതിരെ ആൺ-പെൺ വ്യത്യാസമില്ലാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തെരുവിലിറങ്ങി സമരം ചെയ്തു. പോരാടുന്നതിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിച്ചാൽ, അനീതിക്കെതിരെ ചെറുവിരൽ പോലും അനക്കാതിരിക്കാൻ ശീലിപ്പിച്ചാൽ, അധികാരത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ മുട്ടുമടക്കി അനുസരിക്കാൻ പരിശീലനം നൽകിയാൽ, ചിന്താശേഷിയില്ലാതെ, ആശയങ്ങളില്ലാതെ ഒരു തലമുറയെ നശിപ്പിച്ചുകളയാൻ മാത്രമേ അത് ഉപകരിക്കൂ.

അടിച്ചമർത്തിയും അടിച്ചേൽപ്പിച്ചും പൂട്ടിയിട്ടും പേടിപ്പിച്ചും സാധ്യമാക്കേണ്ടതാണോ വിദ്യാഭ്യാസം? ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നവനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി മിണ്ടാതിരുത്തിയും അനീതിക്കെതിരെ പ്രതികരിക്കുന്നവന്റെ കൈപിടിച്ചൊടിച്ചും അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവന്റെ വായ്മൂടിക്കെട്ടിയും എത്രകാലം നിശബ്ദനാക്കാൻ കഴിയും അവനെ? പഠിച്ചും സമരം ചെയ്തും പോരാടിയും പ്രണയിച്ചും ചിന്തിച്ചും ആശയാഭിരുചികളുടെ നിർമ്മാണ സ്ഥലമാവാത്തിടത്തോളം കാലം അരാജകത്വം ഇവിടെനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു പോകില്ല.

തല വലുതാവുകയും ഹൃദയം ചെറുതാവുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ തന്റെ ശിഷ്യനെ അറിവിൽനിന്നും തിരിച്ചറിവിലേക്ക് നയിക്കാൻ ഓരോ അധ്യാപകനും, ക്ലാസ്സ് മുറിക്കപ്പുറം ജീവിതമുണ്ടെന്നും ആ ജീവിതത്തിൽ പ്രശോഭിക്കണമെങ്കിൽ ഇവിടെനിന്നും ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളെ പ്രായോഗികമാക്കാൻ ശീലിക്കണമെന്നുമൊക്കെയുള്ള ബാലപാഠങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുക്കുന്ന ഇടങ്ങളും സ്നേഹത്തിന്റെ താവളങ്ങളുമായി ഓരോ ക്ലാസ്സ് മുറിയും മാറ്റപ്പെടണം. സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള പങ്ക് കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുവാൻ പര്യാപ്തമായ വിധത്തിൽ സാമൂഹ്യഘടനയിലും ക്രമത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ പ്രചാരകരായും പ്രയോക്താക്കളായും വിദ്യാർത്ഥികൾ നിലകൊള്ളണം.

Nandana Chandran
I DC. Commerce, Finance & Taxation

Beauty in Ashes..

I was burnt with a man I barely loved
With his lies and old body,
My beauty and youth withered to ashes;
I felt my bones cut through the pain
When I had all the time and energy,
But lacked freedom, to be the real me
I was married, when I didn't even know it's worth
And now turned to ashes, ashes.

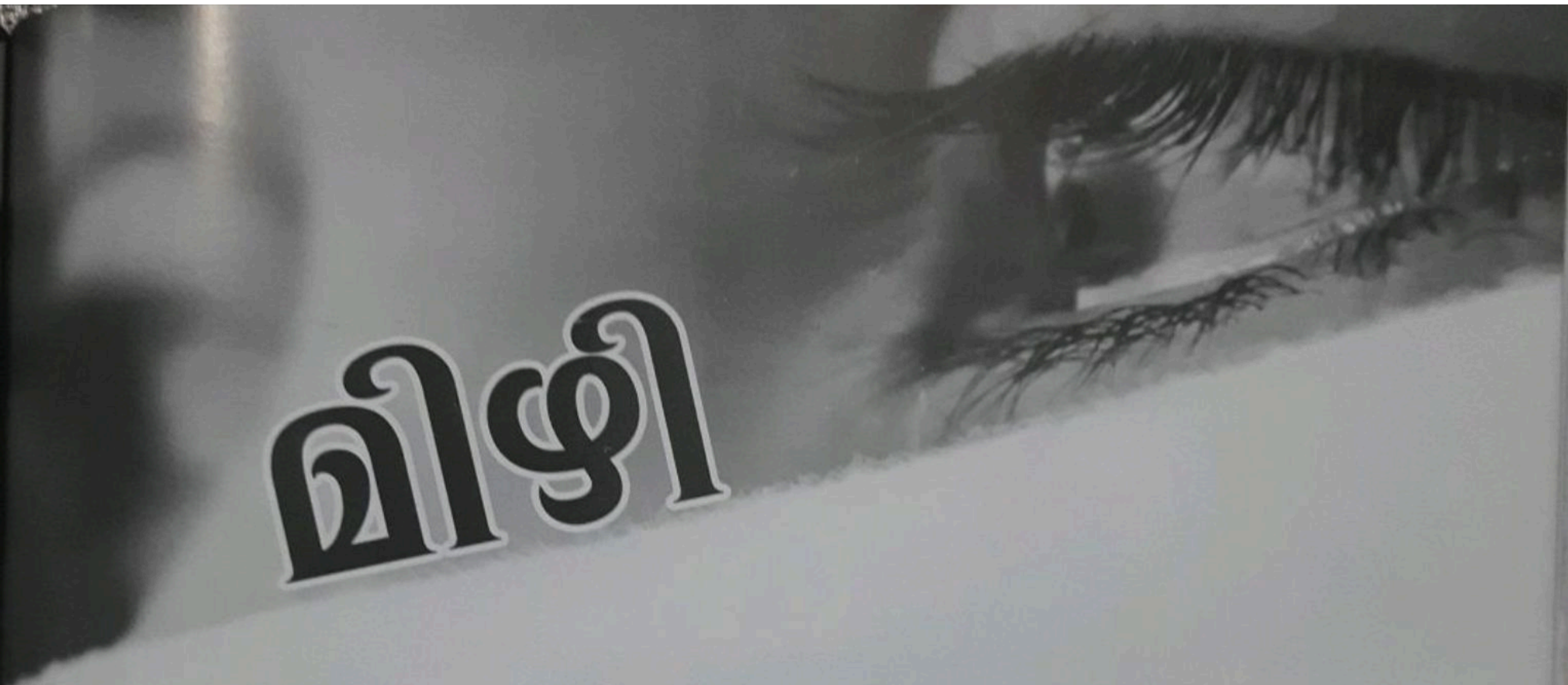

മിഴി

Pooja V.A.
II DC Sociology

മിഴികളിൽ ജ്വാലയായി നിന്ന അവളുടെ
നിഴൽ മാത്രമായിരുന്നു
ഇരുട്ടിലും ആ നേത്രങ്ങൾ പ്രകാശിച്ചു
കൺമഷി നിറഞ്ഞ അവളുടെ മിഴികളെയാണ്.....
കണ്ണീർ നിറഞ്ഞ എൻ മിഴികൾ പിന്തുടരുന്നത്.
മാനത്തെ മഴവില്ലിനെക്കാൾ ചന്തമാണ്.....
പീലികൾ നിറഞ്ഞ ആ കരിമിഴിക്ക്.
എന്നിലെ ചിതറിയ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക്
പുതുജീവൻ നൽകിയത് അവളുടെ മിഴിയിലെ
തെളിച്ചമാണ്...

മണിക്കൂർ നീളുന്ന എന്റെ സഞ്ചാരത്തിൽ എന്നെ ആകർഷിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ശ്രീശിവനിൽ കണ്ടു. ഇനി എന്റെ നോട്ടം മുഴുവൻ അവനിലേക്കാണ്.

കെ.എസ്.ആർ.റ്റി.സി. ഇവനെ നോക്കി അസൂയകൊള്ളും. കെ.എസ്.ആർ.റ്റി.സി യുടെ മുഖം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ആ ശോകം നമുക്ക് കാണാം. ദിനവും എത്രയോ പെൺകുട്ടികൾ ഇവന്റെ പുറകെ ഓടുന്നു. പല പ്രായത്തിൽ, പല ജാതിയിൽ, പല വർണ്ണങ്ങളിൽ ഉള്ളവർ വരെ ചിലപ്പോൾ അവന്റെ ആരാധകരുമാകാം. അതിന്റെ അഹങ്കാരം അവന് ഉണ്ട് കേട്ടോ. അത് പറയാതിരിക്കാൻ വയ്യ. ഏതായാലും ചില ദിവസങ്ങളിൽ ഇവരെ കണ്ടാൽ ഇവൻ അരികിൽ വന്ന് നിൽക്കും. മറ്റുചില ദിവസങ്ങളിൽ കണ്ടഭാവം പോലും നടിക്കില്ല.

മറ്റുള്ളവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി അവൻ മുന്നേറുന്നതു കാണാൻ നല്ല രസമാ. പിന്നെ പുറംഭംഗി മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. അവന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കയറി നോക്കണം. നമുക്ക് മുന്നിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനും മാതാവും അല്ലാഹുവും നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നു. മാത്രമല്ല കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കുന്ന വസ്തുക്കളും അവനിലുണ്ട്. ഒപ്പം മുന്തിരി വള്ളികൾ കൊണ്ടും പൂക്കൾ കൊണ്ടും അവനെ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ അലങ്കാരങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു വാചകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

'ഈ കഥയിൽ നായിക ഇല്ല.' ഇത് കണ്ട് ഞാൻ അല്പം നേരം ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു. പിന്നെ ആ വാചകം ശരിയെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. കാരണം പുണ്യപമ്പയുടെ മണ്ണിൽ നിന്നും തിരുനക്കര അപ്പന്റെ മണ്ണിലേക്ക് സഞ്ചാരം തുടരുന്ന അവന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ വെല്ലുന്ന ഒരു പെണ്ണും ഇപ്പോൾ ഈ മണ്ണിലില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈ കഥയിൽ നായിക ഇല്ല.

BCM COLLEGE
Kottayam
2018-19

ഏടുകൾ

അവൾ

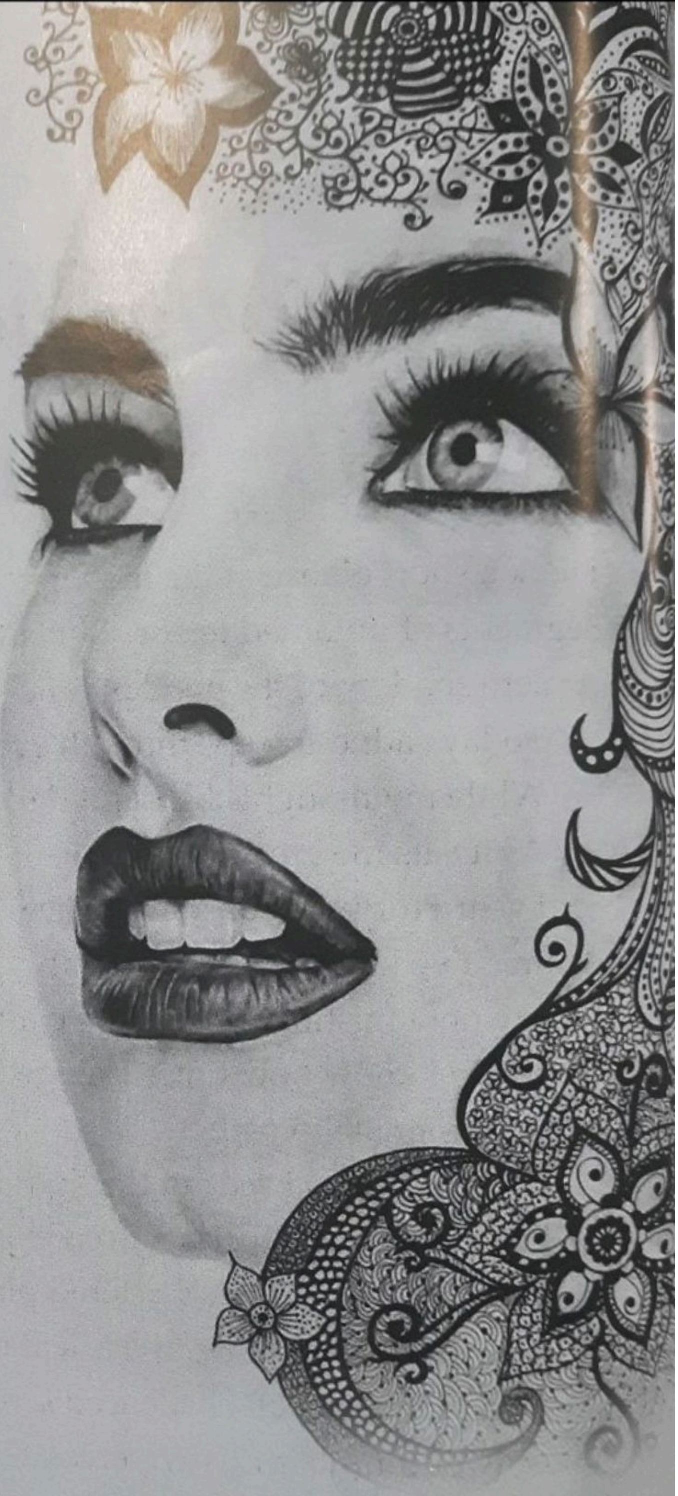

ആദിത്യനൊപ്പമുണർന്ന-
വൾ ചാർത്തി തൻ
നെറുകയിൽ ഒരു
രക്തത്തുള്ളി
പിന്നീടവൾ നെട്ടോട്ടമോടി
തൻ അർദ്ധനാരീശ്വരനേയും
പൈതങ്ങളേയും
പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ
ആ ലക്ഷ്യമവൾക്ക്
എത്തിപ്പിടിക്കാനായില്ലയോ
എന്ന ചോദ്യമവളെ നിരന്തരം
വീർപ്പുമുട്ടിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു
ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെ ഒരു
ചെറുപുഞ്ചിരി വിടർത്തി
പറഞ്ഞയച്ചവൾ
സ്വയമന്വേഷണമാരംഭിച്ചു
പതിനഞ്ചുവർഷം മുൻപ്
ഭാവിയിൽ കണ്ടിരുന്നതിൽ
നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തയാ-
ണവളിപ്പോൾ, ഒരിടമില്ലാത്തവൾ
താനാരെന്നറിയാത്ത ഒരുപറ്റം
ആളുകളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനുള്ള
നെട്ടോട്ടത്തിൽ, ഹൃദയം
വെന്തുരുകുന്നതും മിഴികൾ
ഈറനണിഞ്ഞതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു.
എന്നമ്മതൻ ശകാരവർഷമേറ്റ്
പിടഞ്ഞെണീറ്റ എൻ കണ്ണുകൾ
അമ്മതൻ മിഴികളെ
കോർത്തുപിടിച്ചു
അവിടെ കാണാൻ സാധിച്ചു
ഞാൻ കണ്ട ഇടമില്ലാത്ത സ്ത്രീയെ!!

Akhila V.K.
II DC English M1

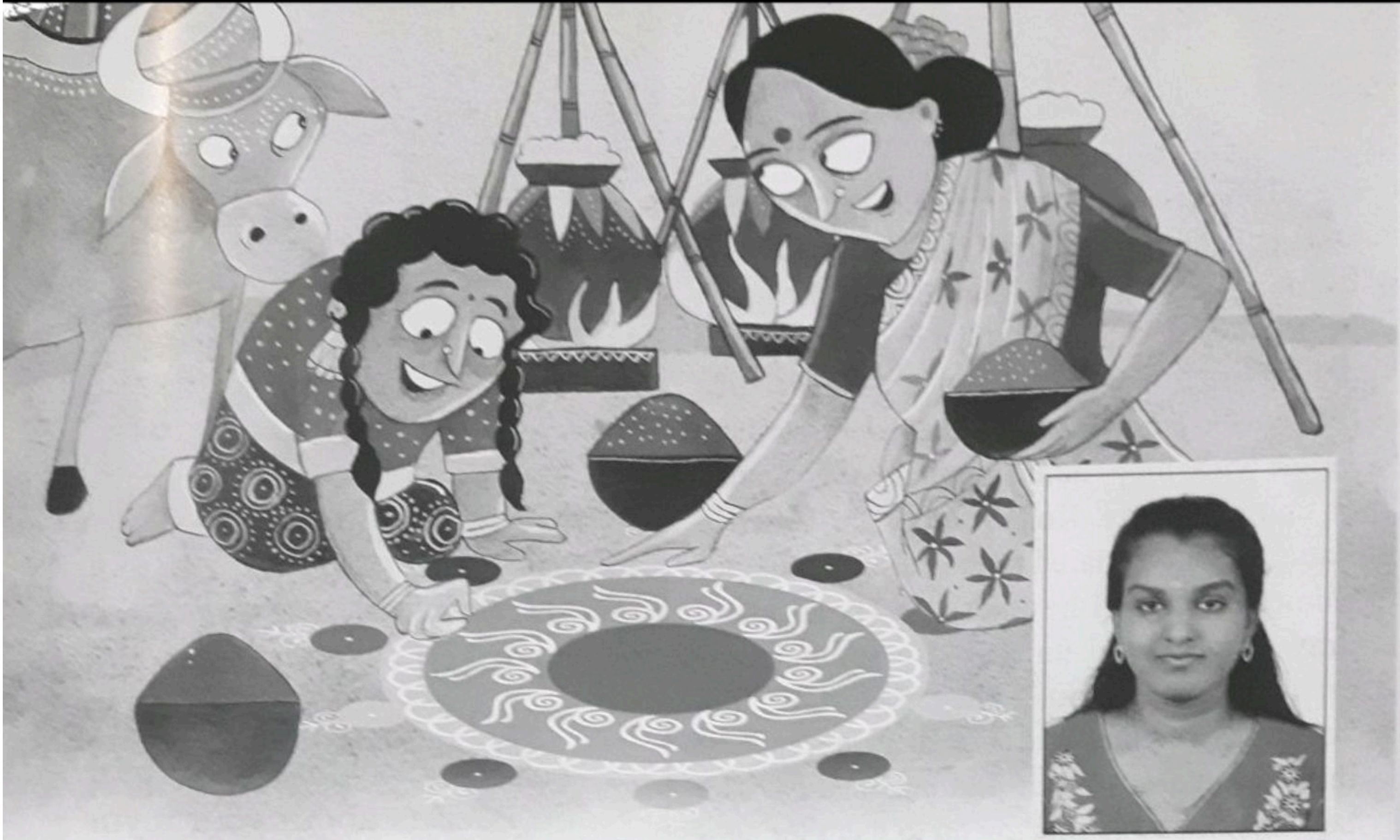

Subitha Sudhakaran
III DC BA English M-I

Painting her Space : Deconstructing Femininity

Throughout centuries, women have been involved in making art, either as creators or innovators of new forms of artistic expression, patrons or sources of inspiration. They were integral to the institution. But women artists find opposition in the traditional narrative of art history. They have faced challenges in gender prejudices and gaining recognition. Kolam is an ideal example of a ritual art that liberated itself from the traditional ideology it was based on and later moved on to deconstruct femininity. Kolam is a traditional morning ritual practised by women in various parts of India. The term implies multiple meanings, form, beauty and play. It celebrates threshold, the space between the physical body and subtle being. Kolam and a bindi on a woman's forehead echo each other. The absence of kolam signifies menstruation or any kind of suffering. This makes the people shun the house for some time. Kolam inside the temples arc done by men limit women to domestic space. Women are denied entry inside the Sanctum Sanctorum. Menstrual taboo exist in every culture. Women are mere menstruators. They keep age old beliefs and are the ardent followers of their religious superstitions. Just as the drop of water loses its identity when it joins the ocean, a woman loses her identity when she accepts the patriarchal nature of the society she lives in.

The practice of kolam unravel and interrogate the unequal treatment of women in Indian culture which is a form of subordination that takes place by consent and ideology. Women were mere

sexual objects in the past eras. They were abused and mutilated in body and dimmed and confused by nature. They were denied all forms of expressions. They croon lullabies to ghosts and draw figures on walls. Most often, the real gifts they possessed stifled within them or drove them insane when they endure the strain of unwanted or unused talents. Kolam stands far better in status when compared to the painful struggles women undergo in the times past. The threshold drawings women unleash are spontaneous creative expressions. They undertake this venture as a competitive task where they nurture their latent skill for art and imagination. The tag 'uncultured' that cling on to them for ages got shattered and paved way for liberation. Great strides in the wheel of humanity do not take place in the wink of an eye. The demarcation of space associating public domain for men and private domain for women, traditional vrats and familial obligations that tag along with the practice of kolam and refraining a menstruating woman to draw kolam show the dark aspects of the practice. With the emergence of technological age, women started adopting creative themes into the practice giving it a new dimension.

Traditional *vrats* get obliterated in the path to modernity and ritual paraphernalia underlying the practice got wiped out. Celebration of threshold has metamorphosed into a monotonous sticker culture in present times. Still, the glory of the art form gave wings to women to fly and a space to paint her creativity freeing them from the regulations of patriarchy. Women were able to find and lose themselves at the same time. Every woman has the power to seduce the world with her passion, uniqueness and creativity. Female artists are said to be embodiment of the ultimate creator.

THE UNBORN

(Death – The Lost Space)

Clueless about your birth
Puzzles about your myth
No dreads about you...
No waits for you...

Dear Death,
When will your birth
Halt my breath
In this earth?

Inevitable part
Inescapable part
To unwind life
To unbend life

When will be that day
When I'll lose my space in this
play...

Athira Ramachandran
II DC Sociology

#ഫെമിനിച്ചി സ്പീക്കിംഗ്

Jismy Maria Sunny
II DC English M1

"You may shoot me with your words,
You may cut me with your eyes,
You may kill me with your hatefulness
But still like air, I will rise....."

കാലാകാലങ്ങളായി അവൾക്കുമേൽ അധികാരത്തിന്റെ ലഹരി നുണഞ്ഞവനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അടിച്ചമർത്തിയും അടിച്ചേൽപ്പിച്ചും കീഴ്പ്പെടുത്തിയും അവൻ നേടിയ 'പ്രിവിലേജുകൾ'ക്കു നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട 'അരുതു'കൾക്കുമേൽ ശബ്ദമുയർത്തിക്കൊണ്ട് അവൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും.

അവർ അവളെ ക്രൂശിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും അവളുടെ പേര് ദുഷിച്ചതായി കരുതി അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നിരുന്ന കുറ്റകരമായ നിശബ്ദതയെ ഭേദിച്ച് ശക്തമായ വാക്കുകളുടെയും പ്രതിഷേധങ്ങളുടെയും പ്രതിരോധങ്ങൾ തീർത്ത് അവൾ വേറിട്ടു നിൽക്കും. അവിടെ അവൾ 'ഫെമിനിച്ചി' ആയേക്കാം, 'ഒരുമ്പെട്ടവൾ' ആയേക്കാം, 'മത്തിച്ചേച്ചി' ആയേക്കാം, മറ്റു പലതും ആയേക്കാം.

"കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കട്ടെ".

ജനിച്ചു വീഴുന്ന അന്നുമുതൽ, കുടുംബത്തിലെ 'പവർ ഹയറാർക്കി'യിലൂടെ ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കപ്പെട്ട് പിന്നീട്, ഒരു സംസ്ക്കാരമായി മാറ്റപ്പെടുന്ന മുന്തിയ പരിഗണനകളാണ് ഒരാണിന് കിട്ടുന്ന 'പ്രിവിലേജി'ന് ജെൻഡർ ന്യൂട്രലോ, ഫെമിനിസ്റ്റുകളോ ആയ പുരുഷന്മാർക്കുപോലും ഈ പ്രിവിലേജസിൽനിന്നു മുക്തി നേടാനാവില്ല. തേവള്ളിപ്പറമ്പിൽ ജോസഫ് അലക്സിലൂടെയും നരസിംഹം ഇന്ദുചൂഡനിലൂടെയും പിന്നീട്, പലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും കുത്തി

വയ്ക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീവിരുദ്ധതയാണ് അനീതിക്കു നേരെ വിരൽചൂണ്ടുന്ന, സ്വന്തമായി അഭിപ്രായങ്ങളുള്ള ഏതൊരു പെണ്ണിനെയും 'ഫെമിനിച്ചി'യാക്കി മുദ്രകുത്തിയത്.

ജന്മനാൽതന്നെ ആണിനും പെണ്ണിനും തുല്യമൂല്യമാണെന്നും എന്നാൽ, സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയ തലങ്ങളിൽ സ്ത്രീ നേരിടുന്ന വിവേചനങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അർഹമായ അവകാശങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ച് അതിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മൂവ്മെന്റാണ് 'ഫെമിനിസം'. അതൊരിക്കലുമൊരു അശ്ലീലവാക്കല്ല. എന്നാൽ, ഏറ്റവും കൂടുതൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വാക്കാണ്. സ്ത്രീ ശബ്ദങ്ങളെല്ലാം ഫെമിനിസമല്ല. പുരുഷ വിദ്വേഷവുമല്ല ഫെമിനിസം. ജനാധിപത്യബോധമുള്ള ഏതൊരാണും പെണ്ണും ഫെമിനിസ്റ്റായിരിക്കും. അതാണ് രാഷ്ട്രീയപരമായ ശരി. പേട്രിയാർക്കിയുടെ എല്ലാ പ്രിവിലേജസും ആസ്വദിച്ചും അനുഭവിച്ചും വളർന്ന പുരുഷന്മാർക്കും റൊമാന്റിസൈസ്ഡും അടക്കവും ഒതുക്കവുമുള്ള പെണ്ണുങ്ങൾക്കു മീൻ വറുത്തതു നിഷേധിച്ചതാണ് തന്നെ ഫെമിനിസ്റ്റാക്കിയത് എന്നു റീമ കല്ലിങ്കൽ പറയുമ്പോൾ, അതു വെറും നിസ്സാരവും തമാശയുമാണ്.

ഫെമിനിസ്റ്റാണോ? എന്ന ചോദ്യത്തിന് കൊലപാതകിയല്ല എന്നു പറയുന്ന ലാഘവത്തോടെ 'അയ്യേ, അല്ല' എന്നു മറുപടി നല്കുന്നവരും പഴയ ചില സിനിമകളിൽ കണ്ടു ശീലിച്ച ഭർത്താവിനെ ഭരിക്കുന്ന, വളർത്തു നായയ്ക്കു കൊടുത്ത ഭക്ഷണത്തിന്റെ പേരിൽ ഭർത്താവിനെ ശാസിക്കുന്ന, സ്ലീവ്ലെസ് ബ്ലൗസിട്ടു നടക്കുന്ന ക്ലബ് ലേഡീസാണ് ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ എന്ന ഇമേജുമായി നടക്കുന്ന ചില തേവള്ളിപ്പറമ്പിൽ അലക്സുമാരുമാണ് ഈ മഹത്തായ ആശയത്തിന്റെ ശാപം. സങ്കുചിതരായ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീവിരുദ്ധ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്നവരെയും അവർ എതിർത്തെന്നു വരും. അതിനർത്ഥം പുരുഷസമൂഹത്തെ മുഴുവൻ എതിർക്കുന്നു എന്നല്ല.

സ്ത്രീകൾക്ക് അവർ ചൂഷിതരാണ് എന്നു തിരിച്ചറിയാൻപോലും ആവാത്തവിധം പേട്രിയാർക്കിയുടെ വേരുകൾ സമൂഹത്തിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയിരിക്കുന്നു. മകളുടെ പഠിപ്പിലധികം തുക കല്യാണത്തിനായി മാറ്റിവയ്ക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളോ മകനെ നന്നായി നോക്കാൻ പറ്റിയ പെണ്ണിനെ വധുവായി കണ്ടുപിടിച്ചുകൊടുക്കുന്ന അച്ഛനമ്മമാരോ സമൂഹം കല്പിച്ചു കൊടുത്ത ചട്ടക്കൂടിൽ സ്വയം ചുരുങ്ങാൻ തയ്യാറാവുന്ന കുലസ്ത്രീകളോ ഇവരിൽ ആരൊക്കെയോ ആണ് മുന്നോട്ടുള്ള കുതിപ്പിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് വിലങ്ങായി നിൽക്കുന്നത്. പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും നേരിടേണ്ടി വരുന്ന വിവേചനങ്ങൾക്ക് പിന്നിലെ രാഷ്ട്രീയം തിരിച്ചറിയാത്തിടത്തോളം അരാജകത്വം ഇവിടെ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു പോവുകയില്ല. ഏതാണ്ട്, ഇരുന്നൂറിനോടടുത്ത് രാജ്യങ്ങളുള്ള ഈ ലോകത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് തുല്യാവകാശങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് വെറും ആറ് രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഒരു എമിലിൻ പുറപ്പെട്ടിറങ്ങി. പരിഹാസമേറ്റും പ്രസംഗിച്ചും വോട്ടവകാശം നേടിയെടുത്തപോലെ, പിറകേവന്ന ഫെമിനിച്ചിമാർ തൊഴിൽ സ്ഥലത്തെ അവകാശങ്ങൾ നേടിയപോലെ, ഇരുന്നൂറ്റിപതിനാറ് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഒരു നങ്ങേലി മുലമുറിച്ച് മുലക്കരം നിർത്തലാക്കിയതുപോലെ എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളെയും അതിജീവിച്ച് ഈ പോരാട്ടവും വിജയിക്കും.

പഴയകാലമൊക്കെ പോയെന്നും ഇപ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ അവസ്ഥ വളരെ മികച്ചതാണെന്നും വാദിക്കുന്നവർ ജനിച്ചു വീഴുന്നതിനും മുമ്പേ തുടങ്ങുന്നതാണ് ഒരു പെണ്ണിനോടുള്ള വിവേചനം എന്നത് തിരിച്ചറിയാത്തതോ അതോ കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കുന്നതോ? ഭാരതത്തിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനത്തെ മാറ്റി നിർത്തി സാക്ഷരതയിൽ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്ന കേരളം തന്നെ നോക്കുക. ആദ്യത്തെ കുട്ടി ആണാകണമെന്നാണ് ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും മിക്കവരുടെയും ആഗ്രഹം. പെണ്ണായി പിറന്നു പോയതിന്റെ പേരിൽ പിന്നീടങ്ങോട്ട് അവൾ കേൾക്കേണ്ടി വരുന്ന 'അരുതു'കളും വിലക്കുകളും 'നീയൊരു പെണ്ണല്ലേ, മിണ്ടരുത്' എന്നുപറഞ്ഞ് വായടപ്പിച്ച എത്രയോ സന്ദർഭങ്ങൾ. കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം ട്രിപ്പു പോകണമെന്നും അസ്തമയ ഭംഗിയിൽ ബീച്ചിൽ കറങ്ങണമെന്നും സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ തിരിച്ചെത്തിയേക്കണമെന്നു കേൾക്കാതെ ഷോപ്പിംഗിനു പോകണമെന്നുള്ള അവളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ 'അസമയം' എന്നും തെറ്റ് എന്നുമൊക്കെ പല പേരുകളിൽ വിളിച്ച് അവളെ ബന്ധിച്ചു. ഭർത്താവ് മരിച്ച സ്ത്രീക്ക് വിധവാപട്ടവും കൂടെ മറ്റു പലതും ചാർത്തിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ ഭാര്യ മരിച്ച പുരുഷനെ

ഇതൊന്നും ബാധിക്കുന്നേയില്ല. കന്യകയ്ക്കും കന്യകാത്വത്തിനും തുല്യമായി എതിർലിംഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു പദം പോലും നിഘണ്ടുവിൽ കാണാനില്ല. അസന്മാർഗിയായ സ്ത്രീയെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ പദങ്ങളുടെ ഒരു ശ്രേണിതന്നെയുള്ളപ്പോൾ, അസന്മാർഗിയായ പുരുഷനെ നിർവചിക്കാൻ അത്തരമൊന്ന് ലഭിക്കാനില്ല. വയ്ക്കുന്ന ഓരോ ചുവടിലും തുറിച്ചു നോട്ടങ്ങളെയും കമന്റടികളേയും കുറിച്ച് ആകുലപ്പെടുന്നവൾ, ആർത്തവത്തിന്റെ പേരിൽ അശുദ്ധയെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവൾ ബാല്യം മുതലേ 'ഇല മുള്ളിൽ വീണാലും മുള്ള് ഇലയിൽ വീണാലും കേട് ഇലയ്ക്കാണെന്ന്' കേൾക്കേണ്ടിവരുന്നവൾ. ഇങ്ങനെ വിവേചനങ്ങളുടെ നിര നീണ്ടുപോവുകയാണ്.

അക്രമണത്തിനിരയായ നടിയുടെ പേര് വെളിപ്പെടുത്തിയതിന് സഹപ്രവർത്തകനെതിരെ വ്യക്തിഹത്യയ്ക്ക് കേസെടുത്ത നാട്ടിൽ തനിക്കുണ്ടായ ദുരനുഭവം ഒരു കന്യാസ്ത്രീ തെളിവുസഹിതം തുറന്നു പറയുമ്പോൾ അവർ 'വേശ്യ'യെന്നു മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നു. ആർഷഭാരത സംസ്ക്കാരങ്ങളുടെ മേന്മയിൽ നിരപരാധികൾ ഇനിയും ഇരകളായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവർക്ക് കൂട്ടിനായി കുറച്ച് ഹാഷ്ടാഗുകളും മെഴുകുതിരികളും സമൂഹം നല്കും. കുറ്റവാളികൾ 'നൈസായി' ഊരിപ്പോരും. പ്രിവിലേജസ് കൊണ്ടുനിറഞ്ഞ ഒരു ലോകം അവർക്കു മുമ്പിൽ വീണ്ടും തുറക്കപ്പെടും.

ഓസ്ക്കാർ വേദിയിൽ തനിക്കു ലഭിച്ച അംഗീകാരത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടാരംഭിച്ച പ്രസംഗത്തിൽ ഡി കാപ്രിയോ സംസാരിച്ചത് പാർശ്വവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കു വേണ്ടിയാണ്. ഗോൾഡൻ ഗ്ലോബ് പുരസ്ക്കാരവേദിയിൽ മെറിൽ സ്ട്രീപും, ഹ്യൂഗ് ലോറിയും പ്രസംഗിച്ചത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. നാടിന്റെ അസഹിഷ്ണുതയിൽ അസംതൃപ്തനായി എ.ആർ. റഹ്മാൻ 'ഇതെന്റെ ഇന്ത്യയല്ല' എന്നു പറഞ്ഞതും അർണബിനുനേരെ ആക്രോശിച്ച ഓംപുരിയും മറ്റെല്ലാവരും പ്രതിക്കൂട്ടിൽ പോയി പ്രതിയോട് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ചുവന്ന ബാനറിൽ 'അവൾക്കൊപ്പം' എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അക്രമിക്കപ്പെട്ടവൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊണ്ട റിമ കല്ലിങ്കലും അവൾക്കുവേണ്ടി സംസാരിക്കുന്ന ആഷിഖ് അബുവും യഥാർത്ഥ കലാകാരന്മാരാണ്. കാരണം, കലകൊണ്ട് കാലത്തോട് കലഹിക്കുന്നവരായിരിക്കണം യഥാർത്ഥ കലാകാരന്മാർ. സമൂഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന അരാജകത്വ പ്രവണതകളെ തുറന്നുകാട്ടാനും പ്രതികരിക്കാനും അവർ ആർജ്ജവം കാട്ടണം. താരപ്രഭാവത്തെക്കാളുപരി 'പൊളിറ്റിക്കലി കോൺഷ്യസ്' ആയി വ്യക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ട് അവർ കയ്യടി നേടണം.

സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീവിരുദ്ധത സിനിമയിൽ കാണില്ലേ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അതിനെ ഗ്ലോറിഫൈ ചെയ്ത് കൈയ്യടിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് പ്രശ്നമെന്നു പറഞ്ഞു സ്ത്രീവിരുദ്ധതയെ ഒരുവൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുമ്പോൾ, അവളെ മറ്റൊരു സ്ത്രീ 'കൊച്ചമ്മ'യെന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ, സഹപ്രവർത്തകയെ ഫാൻസ് സ്ലട്ട് ഷേമിംഗും വെർബൽ റേപ്പിംഗും നടത്തുമ്പോൾ 'താരരാജാവ്' മൗനം പാലിക്കുമ്പോൾ പ്രതിയെ വീട്ടിൽ പോയികണ്ട് കണ്ണീർ തൂകി 'നിന്നെയെനിക്കറിയാടാ' എന്നു പറഞ്ഞ് പിന്തുണയ്ക്കുമ്പോൾ അവിടെ അവർ തുറന്നിടുന്നത് ഉള്ളിലെ കപടതയാണ്.

അരുതുകൾക്കപ്പുറവും ഒരു ലോകമുണ്ട്, അനാവശ്യ കീഴടങ്ങലുകളെയും ഭയത്തിനെയും മറികടന്ന് മതിയായ ആത്മവിശ്വസത്തോടും വിവേകത്തോടും കൂടി സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സ്ത്രീകൾ പെരുമാറേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഇരട്ടനീതി ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനും ധൈര്യം കാണിക്കണം. തങ്ങളുടെ ഇത്തിരി ഇടം കവർന്നെടുത്ത് അവരുടെ ലോകം വിശാലമാക്കിയവരെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള സാമാന്യബോധമെങ്കിലും ഉണ്ടാവണം. സ്ത്രീയും, പുരുഷനും തുല്യരാണെന്നുള്ള ബോധ്യം കുട്ടികളിൽ വളർത്തുക. വീട്ടിലെ ജോലികൾ ചെയ്യിക്കുന്നതുമുതൽ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരായുന്നതിൽവരെ ആൺ-പെൺ വ്യത്യാസമില്ലാതെ അവർ വളരട്ടെ. സ്വന്തമായി അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുവാനും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനും അവർ പ്രാപ്തരാകട്ടെ. പെൺകുട്ടികൾക്ക് പിങ്കോ, ആൺകുട്ടികൾക്ക് നീലയോ കൽപിച്ചുകൊടുക്കാതെ സമത്വമെന്ന മഹത്തായ ആശയത്തെ നുകർന്ന് അവർ മുമ്പോട്ടു പോകട്ടെ. അപ്പോഴാണ് Press for Progress ഉം Balance for Better ഉം ഒക്കെ അർത്ഥവത്താകുന്നത്.

The Anthem of the Warrior

Vinaya Mariya Francis
II DC English M1

Beneath the lies,
Between the lines,
I exist.
Yes ! I do.
Fighting crusades,
For you and me.
The battles are different,
But the war is the same
Your binaries battle me.
I see a hundred shades of grey
where you see black and white
Your histories confuse me
Where are her stories?
Where are my stories?
The warriors of my battles,
Are insurgents of your war
Some have fought,
Many are fighting,
More will fight.
The fight goes on,
And so will I.
Till I emerge the champion.
The battlefield is my playground,
And the warzone is my home.
I am the voice you murdered,
The story you forgot to write,
The song you buried alive,
The rights you took to hell,
The scrolls you set ablaze,
The thoughts you civilized.
I still fight the battles,
Of a war won years ago.

സ്ത്രീ

സ്ത്രീ ആര്? എന്ത്? എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒറ്റവാക്കിൽ ഉത്തരം പറയുക അസാധ്യമാണ്. ഒരേ സമയം ഒരുപാട് പദവികൾ അലങ്കരിക്കുന്നവളാണ് സ്ത്രീ. സ്ത്രീക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഇത്രയധികം പദവികൾ കൊടുക്കണം, സ്ത്രീ ഇതൊക്കെ അർഹിക്കുന്നവളാണോ? ഒരു ലോകം പടുത്തുയർത്താൻ ഒരു സ്ത്രീ കാര്യമായ രീതിയിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ലയൊരു സമൂഹം, നല്ലയൊരു ലോകം; അതിനായി നല്ല പൗരന്മാർ ആവശ്യമാണ്. ഒരു കുട്ടി വഴിതെറ്റി പോയാൽ എല്ലാവരും പറയും വളർത്തുദോഷമാണെന്ന്. ഒരു കുട്ടിയുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന് സ്ത്രീ അതിയായ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഗർഭാവസ്ഥയിൽ നല്ലതുകേട്ടാൽ, നല്ലതുകണ്ടാൽ, നല്ലതുപറഞ്ഞാൽ ഉദരത്തിൽ വളരുന്ന കുട്ടിക്കാണ് ഗുണം ചെയ്യുകയെന്നാണ് പറയാറ്. അമ്മിഞ്ഞപ്പാലിന്റെ മാധുര്യമറിഞ്ഞ് വളരുന്ന കുട്ടിയുടെ ചെറുപ്പം മുതൽ നല്ലതുപറഞ്ഞുകൊടുത്ത് വളർത്തി സ്വഭാവം രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ അമ്മയ്ക്ക് സവിശേഷ പങ്കുണ്ട്. അപ്പോൾ പിന്നെ നിസംശയം പറയാൻ സാധിക്കും സ്ത്രീ വേണ്ടത്ര സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അർഹിക്കുന്നവളാണെന്ന്. മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സീതയും പാർവ്വതിയും കന്യകാമറിയവുമൊക്കെ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ മൂർത്തി ഭാവങ്ങളാണ്. എല്ലാ വേദനകളും കടിച്ചമർത്തി മുഖത്ത് വിടർന്ന ചിരിയുമായി നിൽക്കാൻ സ്ത്രീക്കേ സാധിക്കൂ. ഭൂമിയോളം താഴാൻ സ്ത്രീക്കേ ആവൂ. സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യമർഹിക്കുന്നു, സ്ത്രീ ശാക്തീകരണം അർഹിക്കുന്നു. സ്ത്രീശാക്തീകരണം സമൂഹത്തിലല്ല ആരംഭിക്കേണ്ടത്. മറിച്ച് കുടുംബത്തിൽ നിന്നുവേണം ആരംഭിക്കാൻ. നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്ന് അവളെ വിശാലമായ ലോകത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരണം. എന്നാൽ അവൾ വിജയങ്ങൾ കൈവരിക്കുമ്പോൾ കഴുകന്റെ കണ്ണുമായി തുറിച്ചുനോക്കുന്നവരിൽ നിന്നുകൂടി അവൾ സുരക്ഷിതയാവണം. അമ്മയായും ഭാര്യയായും സഹോദരിയായുമൊക്കെ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരങ്ങൾ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ വഹിക്കുന്നവളാണ് സ്ത്രീ. ദുരിതപൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതമല്ല സ്ത്രീയ്ക്കുവേണ്ടത്. മറിച്ച് സ്വതന്ത്രപൂർണമായ ഒരു ജീവിതമാണ്; അതാണ് അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും. വളർന്ന് വരുന്ന ഓരോ പെൺകുട്ടിയും പുതിയ തലമുറയിലെ മലാലയും മേരീകോമും ഝാൻസിറാണിയുമൊക്കെയാണ്. പരിമിതികളെ മനസ്സിലാക്കി അവളുടെ ചിറകുകൾക്ക് ജീവൻ വെപ്പിച്ച് അവളെ പറക്കാൻ അനുവദിക്കൂ. അവൾ പറക്കട്ടെ... കുതിച്ചുയരട്ടെ... നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്യട്ടെ...

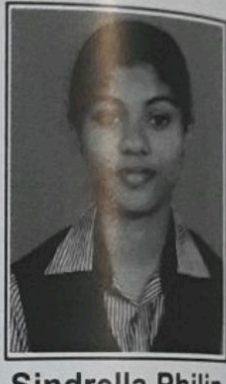

Sindrella Philip
II DC Botany

W - Wheel of the family

O - Ocean of knowledge

M - Mirror of children

A - Address of love

N - Navigator of life boat

സമൂഹവും പെണ്ണും

"എടീ പെണ്ണേ, അടങ്ങിയൊതുങ്ങി ഇരിക്കെടി
അങ്ങനെയല്ല ഇങ്ങനെ ചെയ്യെടി
വല്ല വീട്ടിലും ചെന്നുകേറേണ്ടവളാണ് നീ
ആ ബോധം എന്നുമുണ്ടാവണം നിനക്ക്"
സ്വഗൃഹത്തിൽ ഇല്ലാത്ത സ്ഥാനം
മറ്റൊരു ഗൃഹത്തിൽ ഉണ്ടാവുമോ?
തിരുത്തലുകൾ സർവ്വത്ര തിരുത്തലുകൾ
പെണ്ണിന്റെ നോക്കിലും വാക്കിലും
ശൈലിയിലും പ്രവൃത്തിയിലുമെല്ലാം
തിരുത്തലുകൾ വരുത്തുന്നവരേ,
ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടേ
"പെണ്ണിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ചലനഗതിയും
നിയന്ത്രിക്കുന്നതാര്? ആർക്കാണ്
അതിന് അവകാശം?"
യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരുവൾ സ്വതന്ത്രയോ?
സമൂഹമെന്ന ചരടാൽ അവൾ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയല്ലേ?
സമൂഹം വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ
നിർണയിക്കുന്നുവെന്നു ചൊന്നാൽ
വിശ്വസിക്കുമോ നിങ്ങൾ?
എന്നാലതാണു സത്യം
സമൂഹം സൃഷ്ടിച്ച കരവലയ-
ത്തിനുള്ളിൽ കിടന്നു
വീർപ്പുമുട്ടുന്ന പെണ്ണ്
ഒരുനാൾ ആ വലയത്തെ
ഭേദിച്ച് ഉയർന്നുവരും
സ്വന്തം അവകാശങ്ങൾക്കും
ആവിഷ്ക്കാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമായി
അവൾ പോരാടും
അവളിലെ തീപാറുന്ന പോരാട്ടത്തെ,
തോൽക്കാത്ത മനസ്സിനെ
സമൂഹമേ അധികനാൾ നിന്റെ
ബലിഷ്ഠമായ കരവലയത്തിൽ
ഞെരിച്ചീടാൻ സാധിക്കുകയില്ല...

Ameesha S.
II DC Physics